

भगवद्गीता पंचदशोऽध्यायः

பகவத் கீதை

15-வது புதுஷோத்தம யோக அத்தியாயம்.

சமீக்கீருதம் - தமிழ் - பத உரை.

மூர்க்க சதகம்.

சமீக்கீருதம் - தமிழ் - பத உரை.

நீர்க் குண அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி.

சமீக்கீருதம் - தமிழ். — மூன்று நூல்.

ஸ்ரீ காகைநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்,
வேதாந்த மடம், திருப் பூ வணம்.

காப்பி ரைட்]

1951.

[விலை அணு எட்டு.

உ
சிவமயம்.

ஓம் தத் சத்

கிருஷ்ணாய நம: பரப்பிரஹ்மணே நம:

भगवद्गीता १५ पुरुषोत्तम योगः

பகவற் கீதை 15வது புருஷோத்தம யோகம்.

பகவற் கீதை 15-வது பிரபஞ்ச அத்தியாய மூலமும்.

சம்ஸ்கிருத பதமும், தமிழ் உரையும்,

தமிழ்க் கலியும், உரையும்,

மூர்க்க சதகம் மூலமும்,

சம்ஸ்கிருதப் பதமும், தமிழ் உரையும்.

இவை

மண்டலேசுவரரும், பர சமய கோளரியாரும்,

உபய பாஷா வேதாந்த பிரவர்த்தகாச்சாரியரும்,

திரி பாஷா பண்டித மணியும் (மும் மொழிப் புலமை ரத்தமும்),

சத சாஸ்திர கர்த்தரும் (நூறு நூல் இயற்றியவரும்),

திருக் களர், கோவி ஹர் மடம்,

ஸ்ரீ வீர சேகர ஞாந தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்

மாணாக்கரும்,

திருப் பூ வணம் வேதாந்த மட ஸ்தாபகரும்

ஆசிய,

ஸ்ரீ காகிகாந்தந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

இயற்றி,

மதுரை, ராஜேசுவரி பிரசில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

காப்பி ரைட்]

1951.

[விலை அணு எட்டு.

பகவத் கீதை பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
17	19	இயைந்தாற்	இயைந்தால்

முர்க்க சதகம் பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
28	17	स्वलोधी	स्वश्लाघी
29	„	निर्वुद्धः	निर्वुद्धिः
30	5	स्थविर	स्थविरः
„	24	अनुशायी	अनुशायी

சிவமயம்.

பூமிகை.

ஸ்ரீ விபாச பகவான் தூ ஸூயாம் கிரத்தத்தில் பாரதத்தினை
யியற்றினர். அதன்கண் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அர்ஜுனுநனுக்கு
ஆத்ம சொருபத்தினை அதுக்கொடுத்த பகவத் கீதையினை, 700
சுலோக ரூபமாக வைத்தனர். அது சேம னூர் பட்டாவர்களால்
தமிழில் 545 செய்யுள் ரூபமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. இக்
கீதையின் பெருமை, “எவன் கோரமான ஜந மான ரூப சம்சார
சமுத்திரத்தினைத் தாண்ட விச்சிக்கின்றனனோ, அவன் கீதை யாகிய
தோணியின் மீது ஏறி அகாயாசமாக அதன் கரையினை அடைவன்.”,
“புருஷர்களுக்குத் திகத் தோறும் ஸ்நாகம் தேகத்தின் அழுக்கைப்
போக்கக் காரணமாம். ஒரு முறை கீதா சாஸ்திரம் ஆகின்ற
ஜலத்தின் ஸ்நாகம், ஜந மான ரூப சம்சார மலத்தினை நாசஞ்
செய்கின்றது.”, “எவ் விடத்தில் கீதையி னுடைய விசாரமும்,
படித்தலும், படிப்பித்தலும், நடக்கின்றதோ, அந்த இடத்தில் நான்
எப்போதும் வசிக்கிறேன்.” என்று, பல பிரகாரமாக வராக
புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இதனைப் பிரதி திகமும், பாராயணஞ் செய்யாத மதடோ
இருக்கமாட்டார்கள்; இதனானே, இதன் பெருமை தெளிவாகப்
பலப்படுகின்றது. “இதன் ஒவ் வொரு அத்தியாயத்தினை நா
டோறும் பாராயணஞ் செய்யினும், பக்தியுடன் நித்தியம் ஓர்
அத்தியாயத்தினைப் படிக்கினும், அவன் ருத்ர லோகத்தினை
அடைந்து சிவ கண மாகி னொடு நான் வசிப்பன்.” என அதிகப்
பலன் கேட்கப்படுகின்றது.

வட தேயத்தில், இதன், “புருஷோத்தம யோகம்.” என்னும் 15-வது அத்தியாயத்தினைப் பாமஹம்ச சர்யாசிகள், போஜதத்துக்கு உட்காரும் சமயம் பாராயணஞ் செய்து, 4-வது அத்தியாயம் 24-வது சுலோகத்தின் பொருளினை யடைய சாமோபபிஷத் 26-வது மத்திரம் ஆன, **ब्रह्मर्षिणं ब्रह्मर्षिं ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् । ब्रह्मैव तेन गन्तव्यम् ब्रह्म कर्म समाधिना ॥** என்னும் சுலோகத்தினை ஸ்மிரித்து, பிரஹ்மார்ப்பணம் செய்து புஜிக்கின்றனர்.

அது போலவே, தென் தேயத்தில், கோவிலூர் மடத்தின் வழி வந்த பாமஹம்ச சர்யாசிகளும், வித்தியார்த்திகளும், பகவத் வாக்கிய மாகிய சம்ஸ்கிருத வாணி ரூப கிதையினையும், தமிழ் வாணி ரூப கிதையினையும், போஜதத்திற்கு உட்காரும் சமயம் (15-வது அத்தியாயத்தினை) பாராயணஞ் செய்து, புஜிக்கின்றனர்.

“15-வது அத்தியாயத்தின் அரைச் சுலோகத்தினைப் பாராயணஞ் செய்து கொண்டு இருந்த கௌட தேசத்தில், “சுபேநுஸ்டன்” என்னும் அசன் மோகும் அடைந்தான்.” என்று, பத்ம புராணக் கூறுவதால், பகவத் கிதையின், சம்ஸ்கிருதத்தில், “புருஷோத்தம யோகம்” என்றும், தமிழில், “பிரபஞ்ச அத்தியாயம்” என்றும் பெய ருடைய, 15-வது அத்தியாயத்தினை மாத்திரம், தேவ நாகரி எழுத்தில், சுலோகம் பதம், பதப் பொருளும், தமிழில், கலியும், உரையும், சேர்த்து அச்சிடின, பாராயணஞ் செய்பவர்கட்கு அநகல மாக இருக்கும் என்றும், பொருளை உணர்ந்த பாராயணஞ் செய்வது நன்மை யளிக்கும் என்றும், கருதி இம் முயற்சியில் பிரவேசித்தோம். அன்பர்கள் யாவரும் வாக்கி உணர்ந்து, பாராயணஞ் செய்து, இன்புறுவார்களாக.

காசிகாந்த் ஞானசார்ய ஸ்வாமிகள்,
திருப் பூ வணம்.

निर्गुणाष्टोत्तर शत नामावलि.

திர்க்குணஷ்டோத்தர சத நாமாவளி.

1	ॐ अखंडाय नमः	1	ஓம் அகண்டாய நம:
2	,, अकर्वे ,,	2	,, அகர்த்ரே ,,
3	,, अकामाय ,,	3	,, அகாமாய ,,
4	,, अकारणाय ,,	4	,, அகாரணாய ,,
5	,, अहेयाय ,,	5	,, அஹேயாய ,,
6	,, अक्रोधाय ,,	6	,, அக்ரோதாய ,,
7	,, असंगाय ,,	7	,, அஸங்காய ,,
8	,, असंसारिणे ,,	8	,, அஸம்ஸாரிணே ,,
9	,, अशरीरिणे ,,	9	,, அசரீரிணே ,,
10	,, अचलाय ,,	10	,, அசலாய ,,
11	,, अच्युताय ,,	11	,, அச்யுதாய ,,
12	,, अक्षराय ,,	12	,, அக்ஷராய ,,
13	,, अणवे ,,	13	,, அணவே ,,
14	,, अद्वैताय ,,	14	,, அத்வைதாய ,,
15	,, अनंताय ,,	15	,, அநந்தாய ,,
16	,, अनादये ,,	16	,, அநாதயே ,,
17	,, अनादिमुक्ताय ,,	17	,, அநாதிமுக்தாய ,,
18	,, अनावृताय ,,	18	,, அநாவ்ருதாய ,,
19	,, अनुपादेयाय ,,	19	,, அநுபாதேயாய ,,
20	,, अनूतनाय ,,	20	,, அநூதநாய ,,
21	,, अनेकरूपाय ,,	21	,, அநேகரூபாய ,,
22	,, अभयाय ,,	22	,, அபயாய ,,
23	,, अपरिच्छिन्नाय ,,	23	,, அபரிச்சிந்நாய ,,
24	,, अपरोक्षाय ,,	24	,, அபரோக்ஷாய ,,
25	,, अमेदाय ,,	25	,, அபேதாய ,,
26	,, अमोक्त्रे ,,	26	,, அமோக்த்ரே ,,
27	,, अप्रमेयाय ,,	27	,, அப்ரமேயாய ,,

28	ॐ अप्रवृत्ताय	नमः	28	ஓம் அப்ரவ்ருத்தாய	நம:
29	॥ अप्राणाय	॥	29	॥ அப்ராணாய	॥
30	॥ अमनसे	॥	30	॥ அமநஸே	॥
31	॥ अमृताय	॥	31	॥ அமிர்தாய	॥
32	॥ अलोभाय	॥	32	॥ அலோபாய	॥
33	॥ अव्याकृताय	॥	33	॥ அவ்யாக்ருதாய	॥
34	॥ आद्ये	॥	34	॥ ஆத்யே	॥
35	॥ आत्मने	॥	35	॥ ஆத்மநே	॥
36	॥ अनन्दरूपाय	॥	36	॥ ஆநந்தரூபாய	॥
37	॥ उच्चताय	॥	37	॥ உந்ததாய	॥
38	॥ एकरूपाय	॥	38	॥ ஏகரூபாய	॥
39	॥ कारणाय	॥	39	॥ காரணாய	॥
40	॥ कूटस्थाय	॥	40	॥ கூடஸ்தாய	॥
41	॥ सत्याय	॥	41	॥ ஸத்யாய	॥
42	॥ सद्रूपाय	॥	42	॥ ஸத்ரூபாய	॥
43	॥ शंभवे	॥	43	॥ சம்பவே	॥
44	॥ सर्वकारणाय	॥	44	॥ ஸர்வகாரணாய	॥
45	॥ सर्वगताय	॥	45	॥ சர்வகதாய	॥
46	॥ सर्वसमाय	॥	46	॥ ஸர்வஸமாய	॥
47	॥ सर्वज्ञाय	॥	47	॥ ஸர்வக்ஞாய	॥
48	॥ सर्वतोमुखाय	॥	48	॥ ஸர்வதோமுகாய	॥
49	॥ सर्वाकाराय	॥	49	॥ ஸர்வாகாராய	॥
50	॥ सर्वाधाराय	॥	50	॥ ஸர்வாதாராய	॥
51	॥ सर्वाधिष्ठानाय	॥	51	॥ ஸர்வாதிஷ்டானாய	॥
52	॥ सर्वात्मने	॥	52	॥ ஸர்வாத்மநே	॥
53	॥ सर्वाभावाय	॥	53	॥ ஸர்வாபாவாய	॥
54	॥ साक्षिणे	॥	54	॥ ஸாக்ஷிணே	॥
55	॥ शान्ताय	॥	55	॥ சாந்தாய	॥

௧௨	ॐ चिन्मात्राय नमः	56	ஓம் சிம்மாத்ராய	நம:
௧௩	,, शिवाय ,,	57	,, சிவாய	,,
௧௪	,, गुड्याय ,,	58	,, சுத்தாய	,,
௧௫	,, स्वप्रकाशाय ,,	59	,, ஸ்வப்ரகாசாய	,,
௧௬	,, स्वयंप्रकाशाय ,,	60	,, ஸ்வயம்ப்ரகாசாய	,,
௧௭	,, स्वयाय ,,	61	,, ஸ்வயாய	,,
௧௮	,, शून्याय ,,	62	,, சூந்யாய	,,
௧௯	,, क्षेत्रज्ञाय ,,	63	,, க்ஷேத்ரக்ஞாய	,,
௨௦	,, ज्ञानस्वरूपाय ,,	64	,, ஜ்ஞானஸ்வரூபாய	,,
௨௧	,, स्थणवे ,,	65	,, ஸ்தாணவே	,,
௨௨	,, दृक्स्वरूपाय ,,	66	,, த்ருக்ஸ்வரூபாய	,,
௨௩	,, नानारूपाय ,,	67	,, நானாரூபாய	,,
௨௪	,, निष्क्रियाय ,,	68	,, நிஷ்கிரியாய	,,
௨௫	,, निष्कृतये ,,	69	,, நிஷ்ப்ரகிருதயே	,,
௨௬	,, निष्पञ्चाय ,,	70	,, நிஷ்ப்ரபஞ்சாய	,,
௨௭	,, नित्यमुक्ताय ,,	71	,, நித்யமுக்தாய	,,
௨௮	,, नित्यानन्दाय ,,	72	,, நித்யானந்தாய	,,
௨௯	,, नित्याय ,,	73	,, நித்யாய	,,
௩௦	,, निरञ्जनाय ,,	74	,, நிரஞ்ஜநாய	,,
௩௧	,, निरवयवाय ,,	75	,, நிரவயவாய	,,
௩௨	,, निराकाराय ,,	76	,, நிராகாராய	,,
௩௩	,, निराधाराय ,,	77	,, நிராதாராய	,,
௩௪	,, निरिन्द्रियाय ,,	78	,, நிரிந்திரியாய	,,
௩௫	,, निरीश्वराय ,,	79	,, நிரீசுவராய	,,
௩௬	,, निरुपद्रवाय ,,	80	,, நிருபத்ரவாய	,,
௩௭	,, नीरूपाय ,,	81	,, நீரூபாய	,,
௩௮	,, निर्गुणाय ,,	82	,, நிர்க்குணாய	,,
௩௯	,, निस्संवन्धाय ,,	83	,, நிஸ்ஸம்பந்தாய	,,
௪௦	,, निर्जीवाय ,,	84	,, நிர்ஜீவாய	,,

௮	ॐ निर्दोषाय	நம:	85	ஓம் நிர்த்தோஷாய	நம:
௮௬	ॐ निर्द्विषाय	ॐ	86	நிர்ப்பத்தாய	ॐ
௮௭	ॐ निर्मलाय	ॐ	87	நிர்மலாய	ॐ
௮௮	ॐ निर्लेपाय	ॐ	88	நிர்லேபாய	ॐ
௮௯	ॐ निर्विकल्पाय	ॐ	89	நிர்விகல்பாய	ॐ
௯௦	ॐ निर्विकारिणे	ॐ	90	நிர்விகாரிணே	ॐ
௯௧	ॐ निर्विशेषाय	ॐ	91	நிர்விசேஷாய	ॐ
௯௨	ॐ निर्विषयाय	ॐ	92	நிர்விஷயாய	ॐ
௯௩	ॐ निर्वृताय	ॐ	93	நிர்விர்தாய	ॐ
௯௪	ॐ परमानन्दाय	ॐ	94	பரமரந்தாய	ॐ
௯௫	ॐ परमार्थाय	ॐ	95	பரமார்த்தாய	ॐ
௯௬	ॐ परिपूर्णाय	ॐ	96	பரிபூர்ணாய	ॐ
௯௭	ॐ प्रत्यक्स्वरूपाय	ॐ	97	ப்ரத்யக்ஸ்வரூபாய	ॐ
௯௮	ॐ प्रत्यक्षाय	ॐ	98	ப்ரத்யக்ஷாய	ॐ
௯௯	ॐ ब्रह्मणे	ॐ	99	ப்ரஹ்மணே	ॐ
100	ॐ बुद्धाय	ॐ	100	புத்தாய	ॐ
101	ॐ पुरातनाय	ॐ	101	புராதநாய	ॐ
102	ॐ महते	ॐ	102	மஹதே	ॐ
103	ॐ महाशून्याय	ॐ	103	மஹாசூன்யாய	ॐ
104	ॐ मनोवाचामगोचराय	ॐ	104	மனோவாசாமகோச	ॐ
105	ॐ मुक्ताय	ॐ	105	முக்தாய	ॐ [ராய
106	ॐ यथार्थवस्तुने	ॐ	106	யதார்த்தவஸ்துநே	ॐ
107	ॐ वस्तुने	ॐ	107	வஸ்துநே	ॐ
108	ॐ विभवे	ॐ	108	விபவே	ॐ

ॐ श्रीमदखण्डपरिपूर्णसच्चिदानन्दाद्वैत ज्योतिर्लिङ्गस्वरूप

श्री देशिक स्वामिने नमो नमः

नाना विध मन्त्र पुष्पाणि समर्पयामि.

ஓம் ஸ்ரீமத் அகண்ட பரிபூர்ண சச்சிதானந்த அத்வைத ஜோதி லிங்க ஸ்வரூப ஸ்ரீ தேசிக ஸ்வாமிகே நமோ நம: நாரா வித மந்திர புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி.

முக வுரை.

மகிதன் கண்ணையின் அடைய வேண்டுமாயின், தன்னிடத் துள்ள கெட்ட குணங்களைப் போக்கவேண்டும். அக் குணங்கள் இவை எனத் தெரியவேண்டும். அவற்றினைத் தெளிந்து நீக்குவதற் காகப் பெயர் விளக்காப் பெரியார் ஒருவர் சமஸ்கிருதத்தில் “மூர்க்க சதகம்” எனப் பெயர் வைத்து 26 சுலோகத்தில் ஒரு தூல் செய்திருக்கின்றார். அதற்கண் கெட்ட குணம் தூறு சொல் லப்பட்டிருக்கின்றது. அவை யாவும் மகிதன் முக்கியமாகத் தள்ளத்தக்கதாகும். குற்றம் அற்றாத மணி எப்படி உலகத்தில் என்றாக விளங்குகின்றதோ, அப்படிச் கெட்ட குணங்களை விட்ட மகிதன் உயர்வாக விளங்குகின்றான் என ஆரம்ப சுலோ கத்தில் கூறுகின்றார். இக் குணங்கள் யாவும் மகிதர்கள் அதுபவத் தில் உள்ளவையே யாகும். இக் கெட்ட குணங்கள் பெரும்பான்மை யாக நீதி தூல் திருக்குறள் முதலியவற்றில் கூறப்பட்டும் இருக் கின்றன. ஆயினும், தனி யாக ஒரு தூலில் தூறு குணங்களும் வியக்தமாகக் கூறப்பட வில்லை. “தன் குற்றம் பார்க்கு மவருளரோ” எனச் சிவப் பிரகாச சுவாமிகள் கூற்றிருப்பது போன்று, தத் தத் குற்றத்தை விசாரித்து அவற்றை விட விருப் புடையவர்கட்கு இத் தூல் பேருபகாரமும், பெரு விருந்தும் ஆகும்.

“1. சாமர்த்தியம் இருந்தும் முயற்சி செய்வாதவன் மூர்க்கன், 2. வேசியினுடைய வார்த்தையில் விசுவாசம் வைப்பவன் மூர்க்கன். 6. நீலம் உழுதல் முதலியவற்றின் லாபத்தில் சம்சயம் வைப்பவன் மூர்க்கன். 9. கடன் வாக்கி வீடு முதலியன வாங்கு பவன் மூர்க்கன். 23. தனது திரவியத்தினை புத்திரானிடத்தில் கொடுத்து விட்டுத் தான் ஏழையாகி வீடுபவன் மூர்க்கன்” என இவை போன்று தூறு கெட்ட குணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஒவ் வொரு கெட்ட குணமும் அதபவமானதே. இந்தத் தூர்க் குணங்களை ஒவ் வொருவரும் அவசியம் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும். கற்குண சம்பாதனைத்திற்கு இது மிக அரிய தூலா விருப்பதால், தமிழ் மக்கட்குப் பயன்படும் ஆறு நாகா அக்ஷரத்தில் சுலோகம் - பதம் - தமிழில் பதப் பொருள் கருத்து என்பவற்றை செவ்விய தமிழில் எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றோம்.

இத் தூல் செய்தவர் பெயர் முதலியன் பின் தெரியின் மறு பதிப்பில் விளக்க மாக வெளியிடுவாம். இதற்கு ஊர்திப் பாணலையில் தோறாவும், வியாக்யானமும் அச்சாகி விளங்குகின்றது.

இதனை 1944 வருஷம் ஆகஸ்டு 1 தேதி வட ஆர் காடு ஜில்லா, திரு வத்திபுரம் பழனி யப்ப நகரில் மொழி பெயர்த்து உரை எழுதினோம். ஏழு உருஷம் சென்ற இப் போது அச்சாதி யிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ காகைந்த் குநாசார்ய ஸ்வாமிகள்,

வேதாந்த மடம், திருப் பூ வணம்.

பாயிரம்.

தாயிலார் சிக்க லுகத்தலிங் கேச தேசிகன் பாததா மரையைக், கோவிலூர் வாமும் முத்திரா மேச குருவினைச் சிதம்பா விறையை, மேவருத் துறவாண் டவாடி யிணையை மெய்ப்பத மடைத்தவர்க் கருளும், காவலர் பாவும் வீர ஞானேச கல்லிறை பதங்களைப் பணிவாம். (1)

கூடைத்தவர்க் கருளு மன்பனை உடைய வருளிறை விரபா முகையை, மீடைத்தவர்க் கபயங் கொடுத்திருள் கெடுக்கும் மெய்யுத்தி ராமகல் லிறையைக், கடைத்தவர்க் காணின் களிப்புறுங் கருணைக் கடவெனுஞ் சிதம்பா விறையை, குடைத்தவ ரருண சுவலிறை பதத்தைக் குறைவின்றி மருத்தினில் வைப்பாம். (2)

திருக்களர் விளங்கும் விரசே கான்செய் படியினை களைத்தமம் போற்றி, மருக்கமழ் மூர்க்க சதகமென் னுடை மாசிலாத் தமிழ்மொழி யதனில், தருக்கினர் திருப்பூ வணமதி லுறையுந் தவமுறு காசிகா ரத்தன், கருக்கினர் தேங்கும் படிபாதாப் பெயர்த்தான் கண்டுதான் களிப்புற மாதோ. (3)

உ
கிருஷ்ணப் பாய் பீடமேனே நம:

भगवद्गीता पंचदशोऽध्यायः

पुरुषोत्तम योगः

श्री भगवानुवाच ।

ऊर्ध्वमूलमधः शाखमध्वथं प्रादुरव्ययम् ।

छन्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥ (१)

(இ-ள்.) மூலம் - வேர், ऊर्ध्वம் - மேலது, शाखम् -
சாக்க, अधः - கீழ்த, अव्ययम् - நாகம் அற்ற, अव्यथम् -
அரசு, प्रादुः - (என்று) கூறுகின்றனர், छन्दांसि - சந்தஸ்க்
கள், यस्य - எத னுடைய, पर्णानि - இலைகள், (ஆகின்ற
னவோ), तम् - அதை, यः - எவன், वेद - அறிந்தனனோ,
स - அவன், वेद-वित् - வேதத்தினை அறிந்தவன் (ஆகின்
ருன். (எ-று.)

பகவற் கீதை 15-வது — பிரபஞ்ச அத்தியாயம்.

சாயை யன்னவென் வினைத்தனை யறுக்கவோ தகவில்
பேயை யின்னுயிர் செருக்கவோ பள்ளையாய் வளர்ந்தான்
வேயை யொன்றிய வரிசிலை விசயற்கு மீள
மாயை தன்னையோர் மரமொக்க வருணிக்க லுற்றான். (1)

(இ—ள்.) சாயை - (தேகத்தின்) சாயை, அன்ன - போல
(விட்டு சீர்காத), என் - (புண்ணிய பாபரூபமான) என்னு
டைய, வினை - வினை யாகிற, தனை - விவக்கை, அறுக்கவோ -

சேதிக்கலோ, தகவு தூல் - கிருபை யில்லாத, பேயை - பூதகியை,
 தூள் - தூனிய, உயிர் - உயிரை, செருக்கலோ - அழிக்கலோ,
 பள்ளை ஆம் - (சந்த கோபன் திரு மணியில்) மதலை யாம், வளர்ந்தான் - வளர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான், வேயை - மூங்கிலால்,
 ஒன்றிய - பொருந்திய, வரி - வரித்த, சிலை - ததுசை உடைய,
 விசயற்கு - அருச்சுனனுக்கு, மீள - (பூர்வ அத்தியாயங்களில் அங்கத்தே சொன்னதும் தவிர) மீண்டும் (தூவ வத்தியாயத்தில்),
 மாயை தன்னை - (சம்சார ரூப மான) மாயையை, ஓர் - ஓர்,
 மாம் - விருகத்தை, ஒக்க - ஒப்பாக, வருணிக்கல் உற்றான் - சிறப்பிக்கத் தொடக்கினார், (எ-று).

மாயை தன்னை என்பதில் தன் அசை.

வேர்மேலது தலைகீழ் து வில்லது வேதத்
 தேர்மேலிய விலைமேலிய தியாவும்புக றலினால்
 ஆர்மேலிய வசவத்தம் தேனவே யரசதனின்
 பேர்மேயது பெருமாயைசெய் பிறவிப்பெரு மரமே. (2)

(து-ள்.) பெரும் - மஹா, மாயை - மாயையினால், செய் - பண்ணப்பட்ட, பிறவி - சம்சார ரூப மான, பெரும் - பெரிய, மாம் - விருட்ச மானது, மேலது - மேலானதை, வேர் - மூலமாக உடையது, கீழது - கீழானவைகளை, தலை - சாக்கை ளாக உடையது, வீடு தூவது - நாசம் ஆகாதது, வேதத்த - வேதத்தினது, ஏர் - கர்ம காண்ட வாக்ஷயங்களை, மேலிய - பொருந்திய, தலை - பர்ணங்க ளாக, மேலியது - உடையது, ஆர் மேலிய - கிறைந்த, அசவத்தமது - அசவத்தம், எனவே - என்று, யாவும் - (சுருதி வ்மிருதிகள்) அனைத்தும், புகல்தலினால் - வர்ணித்தலால், அரசதனின் - அரசினது, பேர் - பெயரை, மேயது - பொருந்தியது, (எ-று).

ஏ அசு. “அசது” “அசுவத்தமது” என்பவற்றில், அது பருதிப் பொருள் விடுதி.

[இங்ஙனம் தொகுத்துக் கூறியதை வகுத்துக் கூறத் தொடங்கி, “வேர் மேலது” என்பதற்கு. வியாக்யானம் செய்கின்றார்.]

இவ்வாற்த் னியல்பாகிய வகையாவென லியாதும்
ஒவ்வாவகை பேரிதாகிய பிரமத்துரு லிடையே
வைவாள்வலி யுழவாவான் முறையேவான் முறையே
மெய்வான்முதல் வருமாதலின் மேலானது வேரே. (3)-

(இ—ள்.) வை - கூர்மை பொருத்திய, வான் - வாளாயதத்
தையம், வலி - வலிமையையம் உடைய, உடவா - வீரா, இவ்-
வாறு - இந்தப் பிரகாரம் (சுருதி ஸ்மிருதிகளில் கூறிய), இதன் -
இந்தச் சம்சார வீடுச்சத்தின், இடம்பு ஆகிய - சபாவம் ஆகிய,
வகை - கூறுபாடுகள், யா - ஏவை, எளின் - என்றால், யாதும் ..
(யாது) ஒரு பொருளும், ஒவ்வா வகை - (தனக்குச்) சமாதானம்
ஆகாதபடி, பேரிது ஆகிய - மஹத் தாகிய, பிரமத்து - பிரஹ்-
மத்தின், உருவிடையே - சொருபத்தின்கண் ணின்றே, வான்
முறையே வால் முறையே - உண்டாகும் கிரமப்படியே, மெய் ..
உண்மை (போல), வான் முதல் - ஆகாச முதல் (தூவ தேச
பரியந்த மாண ஜகத் தனைத்தும்), வரும் ஆதலின் - உண்டாகின்ற
வாதலால், மே லானது - (சொப்பிரகாச மாய் கித்திய மாய் சர்வ
காரணங்கட்கும்) மே லான காரண மான அத்தப் பிரஹ்ம மானது,
வேர் - மூல மாய், (எ-று).

ஏ அசு.

[“தலை கீழது வீ வில்லது” என்னும் மொழி
களுக்கு உரை செய்கின்றார்.]

ஊழால்வரு முலகாகிய முயிராகிய மேழலால்
கீழானது தலையாவறு முதலீற்றுடை கிளர்வாய்ச்
குழாகிய பிறவீத்தோட ரோருகாலமு மடையப்
பாழாம்வகை யழியாமையி லழியாததோர் படியே. (4)

(தி—ள்.) ஊழால் - (திச் சம்சார விருட்ச மானது பிராணி
களின்) அதிருஷ்ட வசத்தால், வரும் - வராகின்ற, உலகு
ஆகியும் - உலகங்கள் ஆகியும், உயிர் ஆகியும் - உயிர்கள் ஆகியும்,
எழலால் - எழுவதால், கீழானது - காரிய உபாதிகளை உடைய
புண்ணிய கர்ப்பாதிகளை, தலையா உறும் - சாகைக ளாகப்
பொருந்தும், முதல் - தோற்றம், இடை - ஸ்திதி, ஈறு - சாசங்கள்,
கிளர் வாய் - பெருக்கமாய், குழாகிய - பந்த ரூபமாகிய, பிறவி -
சம்சார ரூப விருட்சத்தின், தோடர் - பிராவாகமானது, ஒரு -
(பாத) ஒரு, காலமும் - காலத்தும், அடைய - முழுதும், பாழ்
ஆகும் வகை - குகியம் ஆகும்படி, அழியாமையில் - அபாவ மாகா
மையின், அழியாதது - அல்லிய மான, ஓர் படியே - ஒரு
தன்மையதே, (எ-று).

[“வேதத் ‘தேர் மேவிய விலை மேயது’ அச
வத்தம்” என்பவற்றிற்கு உரை செய்கின்றார்.]

கருநாண்முதல் வினையாலது வளர்காதசெய் தல்லை.
அருநாண்மறை யவையேயிலை யவையாமேன வறிக்
வருநாள்களி னொருநாள்பெறும் வகையின்மையி னாலே
பெருநாடறி யகவத்தம தேனலாயது பேயரே. (5)

(தி—ள்.) கரு - கர்ப்பத்தில் உண்டான, என் - என்,
முதல் - முதலாக, வினையால் - (புண்ணிய பாப ரூப) கர்மங்களால்,
அது - அச் சம்சார விருட்ச மானது, வளர் - வளராகிற்கும்,

காதல் - அபேட்சை, செய்தலினால் - உடையவராய் விருத்தலால், அரும் - அரிய, தால் - தான்கு, மறை யவையே - வேதங்களே, இஃது யவை ஆம் - (தர்ம அதர்மங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வழி யான அதற்குப்) பர்ணக்க னாம், என - என, கீ - கீ, அறி - அறிதி, வரும் - வராகின்ற, தாள்களின் - திகக்களுள்ளே, ஒரு தான் - ஒரு தான், பெறும் - இருக்கும் என, வகை - விசுவசிக்கும்படி, இன்மையினால் - இல்லாமை யினாலே, பெரும் - பெரிய, தாடு - உலக, அறி - பிரசித்தமான, அசுவத்தமது - அசுவத்தம், எனல் - என்று, ஆயது - சொல்லல் ஆயிற்று, பெயர் - நாம மானது, (எ-து).

‘அசுவத்தமது’ என்பதில் அது பகுதிப் பொருள் விருதி.

[மூலத்தோடு கூடச் சம்சார ரூப விருட்சத்தின் ஞானத்தை, ஸ்ரீ பகவான் ஸ்துதி செய்கின்றார்.]

மற்றிப்படி நிகழ்கின்றவீம் மாயாமர மீதனின்
பெற்றித்திற மீதுவல்லது பிறிதின்மையி னாலே
யுற்றிப்படி யுணர்வார்போரு ளெல்லாமுழு ணர்ந்தார்
இற்றிப்பெரு மரத்தின்றிற மின்னுஞ்சில வுளகேள். (6)

(இ—ன்.) இப்படி - இவ் வாரூக, நிகழ்கின்ற - விளங்கா
கின்ற, இம் மாயா - இச் சம்சார, மர மீதனின் - விருட்சத்தினு
டைய, பெற்றி - தன்மையாகிய, திறம் - கூறுபாடுகள், இது -
இவை, அல்லது - அல்லாமல், பிறிது - வேறு ஒரு தன்மைகள்,
இன்மையினாலே - இல்லாமை யினாலே, இப்படி - இக்கே கூறிய
படியே, உற்று உணர்வார் - (இதனை) துப்ப மாய் அறியாசிற்பவர்,
பொருள் - (வேத) அர்த்தங்கள், எல்லாமும் - முழுதும், உணர்ந்
தார் - அறிந்தோ ராவர், இற்று - இத் தன்மைய தான, இப் பெரும் -
இப் பெரிய, மரத்தின் - (சம்சார) விருட்சத்தின், திறம் - கூறு

411 - என அவைய கற்பனைகள், தின்னும் - மேலும், சில - சில,
உள - உள; கேள் - (கீ) கேட்பா யாக, (எ-று).

மற்று அசை நிலை.

अधश्चोर्ध्वं प्रस्तास्तस्य शाखा गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ।
अधश्च मूलान्यनुसन्ततानि कर्मानुबन्धीनि मनुष्यलोके ॥ (2)

(இ-ள்.) तस्य - அத ஹுடைய, शाखा: - சாகைகள்,
अधश्च - மேலும், अध: च - கீழும், प्रस्ता: - விரிந்திருக்கின்
றன, गुण - ப்ரவூடா: - (சத்தவம் முதலிய) குணங்களால்
கட்டப்பட்டன, विषय - ப்ரவாலை: - (சப்தம் முதலிய) விஷய
ரூப முனைகளை உடையன, मूलानि - வேர்கள், अध: च -
கீழும், अनुसन्ततानि - சிந்திக்கத் தக்கன, मनुष्य - லோக -
மனித - லோகத்தில், कर्मानुबन्धीनि - கர்மங்களால் கட்
டப்பட்டன வாம்.

[முற் கூறிய சம்சார விருட்சத்தின் அவயவங்களை
மற் றொரு வித மாக இனிக் கற்பனை செய்கின்றார்.]

கண்ணையேனை யனையாய்பல பிறவிக்கதி வழியே
மண்ணேமுதற் கீழாமுல கிடையேவளர் வனவும்
விண்ணேமுதன் மேலாமுல கிடையேமிடை வனவும்
எண்ணேறிய பவமாசிய பணையாலிசை தருமே. (7)

(இ-ள்.) कண்ணे - (எனது) கண்மணியும், एतेन अनेन
உதரம் - என்னை யொப்பானவனு மான அருச்சுனா, பல - (சம்சார
விருட்ச மானது) காகா வித, பிறவி - யோகிக ளாகிய, கதி - கதி
களின், வழியே - வழியே, मண்ணे - பூமி, முதல் - முதலிய,

சித் ஆம் உலகிடையே - சித் உலகத்து, வளர்வனவும் - வளரா
சிற்பனவும், விண்ணே - விண், முதல் - முதலிய, மேல் ஆம் உல
கிடையே - மேல் உலகத்து, மிடைவனவும் - நெருங்கி சிற்பனவும்
(ஆகிய), எண் - அளவு, ஏறிய - இறத்த, பஹ் ஆகிய - பிறவிச
ளாகிய, ப்னாயால் - பண்ணகளோடு, இசை தரும் - கூடி நிற்கும்,
(எ-து).

எ ஈற்று அசை.

[இதுவு மது.]

நெறியால்வரு தருவேர்பல நீலமாழல கிடையே
அறியாமையோ நேவீழ்தலில் வேர்கீழ்நு முளதாம்
பிறியாதெழு துணமாகிய பெருநீர்மையில் வளரும்
பொறியாகிய விவைதாந்தளிர் போன்மேயது பொலிவே. (8)

(இ—ள்.) நெறியால் - (ஊர்த்வ லோகங்கள் அதோ
லோகங்களிற் பழித்த நாகா வித போகாதபவ) வாயிலால்,
வருதரு - உண்டாகின்ற, வேர் - (இராகத் துவேஷாதி வாசனைகள்
எண்ணும்) வேரானது, பல - பல, நீலம் ஆம் உல கிடையே -
மாதுட வலகின்கண்ணே, அறியாமையோடு - அஞ்ஞாதத்தோடு,
உற - திடநா மாய், வீழ்தலில் - வீழ்த்திருத்தலால், வேர் -
(சம்சார விருட்சத்திற்கு) மூலமானது, கீழினும் - கீழேயும், உளது
ஆம் - உள தாம், பிறியாது - நீக்காது, எழு - எழுகின்ற, குணம்
ஆகிய - (சத்துவாதி) குணக்க ளாகிய, பெரும் நீர்மையில் - உபா
நாகத் தன்மைகளால், வளரும் - (ஜலத்தால் விருட்சம் போல)
வளராநிற்கும், பொறி ஆகிய இவை தாம் - (இத்திரியங்களால்
ஜலியாகின்ற விருத்திகளோடு சம்பந்த மான) சப்தாதி விஷயங்க
ளானவை, தளிர் - பல்வவங்கள், போல் - போன்று, பொலிவு -
அழ காக, மேயது - பொருத்தியது, (எ-து).

தாம் ஏ அசைகள்.

न रूपमस्येह तथोपलभ्यते नांतो न चादिर्न च संप्रतिष्ठा ।

अव्यत्यमेनं सुविरूढमूल मसङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ॥ (३)

(தி-ன்.) இஹ - இந்தச் சம்சாரத்தில் உள்ள பிராணிகள், अस्य - இச் சம்சார விருக்கத்தினது, तथा - அவ் விதமான, रूपम् - சொரூபத்தை, न - उपलभ्यते - உணரார், अंतः न - அந்தத்தையும் உணரார், आदिः च न - ஆதியையும் உணரார், संप्रतिष्ठा च न - மத்தியையும் உணரார், सुविरूढ - மூலம் - அத் தன்மைய திடமான மூலத்தினை உடைய, एनम् - இந்த, अव्यत्यम् - அரசு வடிவ சம்சார விருக்கத்தினை, दृढेन - மிகத் திடமான, असंय - வைவராக்ய வடிவ, शस्त्रेण - வானால், छित्त्वा - சேதித்துப் (பிரஹ்மம் உணரற்பாலை தாம்.)

ततः पदं तत्परिमार्गितव्यं यस्मिन्नाता न निवर्तन्ति भूयः ।

तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये यतः प्रवृत्तिः प्रसृता पुराणी ॥ (४)

(தி-ன்.) ததः - அதனால், तत् - அந்த, पदम् - பதமே, परिमार्गितव्यम् - உணர்த்தக்கது, यस्मिन् - எப் பதத்தில், गताः - சினைத்தவ றாய் (வித்துவான்), भूयः - மறித்தும், निवर्तन्ति च न - ஐம்மத்தினை யடைவ தில்லையோ, यतः - எப் புருஷனால், प्रवृत्तिः - (இச் சம்சார விருக்கத்தின்) பிர விருத்தி, पुराणी - அநாதியாய், प्रसृता - வந்துகொண்டிருக்கின்றதோ, तम् - அந்த, आद्यम् - ஆதி யாகிய, पुरुषम् - எவ - புருஷனையே, प्रपद्ये - சரணாகதியாக அடைந்தேன்.

[முற் கூறிய சம்சாரத்தின்கண் அநிர்வசநீயத் தன்மை அருவிச் செய்கின்றார்.]

கனவுந்திகழ் கழுதாளியு மிகுகந்தர்வ நகரும்
எனவந்தழி தலினாலுரு வதுவீன்றிய தியாது
முனம்வந்திடு முதனொளோடு முடிவின்மையி னாலே
தனத்தழமு முதலுந்தேரீ தரவில்லது தானே. (9)

(இ—ன்.) கனவும் - (இச் சம்சார விருட்ச மானது) சொப்பா
பதார்த்தமும், திகழ் - (பொய் யாக) விளங்குகின்ற, கழுதாளியம் -
பேய்த்தேரும், மிகு - மேலான, கந்தர்வ நகரும் - கந்தருவ நகர
மும், என - போல, உத்த - தோன்றி, அழிதலினால் - அழிவதால்,
யாதும் - சிறிதும், உருவது - (தனக்கு என) உருவம், இன்றியது -
இல்லாதது, முனம் - முன்னே, வந்திடும் - (தான் இல்லாதிருந்து)
உண்டாகும், முதல் நானொடு - ஆதி காலமும், முடிவு - (பின்னர்த்
தான் அபாவமாகும்) அந்த காலமும், இன்மையினால் - இல்லாமை
யினாலே, தனது - சம்சார விருட்சத்தினது, அந்தமும் - அந்தமும்,
முதலும் - ஆகியும், தெரிதா இல்லது - (எந்தப் பிராணிகளாலும்)
அறியப்படிக் கில்லாதது, (எ-று).

தான் ஏ அசை கிலைகள். “உருவது” என்பதில் அது பருதிப்
பொருள் விருதி.

ஆதி அந்தக்கன் இரண்டைப் பற்றியே மத்தியங் குறிப்பிடுவ
தால், அவை சித்தியாமையினாலே, மத்தியமும் சித்தியாது என்பது.

[அதனைச் சேதிக்கும் உபாயம் அருளிச் செய்
கின்றார்.]

மந்திர மாய விந்த மரத்தினைத் துறவேன் சிற்ற
தந்திர வாளால் வேட்டித் தற்பர மாகி நின்றே
இந்திர சால மேன்ன யாவையுங் காட்டு கிற்கும்
அந்தமி லாத வேன்னை யடைகையே யடுப்ப தையா. (10)

(இ-ள்.) மந்திரம் ஆய - (அச்சவத்தம் என்று வேதத்திற் சொல்லும்) இரகசியமாகிய, இந்த மாத்ந்தினை - இச் சம்சார லிருட்சத்தை, தம் - தமது, திர உதவு - திடவொக்கியம், எங்கின்ற - என்னும், வானால் - சந்திரத்தால், வெட்டி - சேதித்து (அதன் பின்னர் அதிகாரி மாயினார் பிரம பத மறிய வேண்டியது.), [எய் வுபாயத்தினால் பிரம பதம் அறியத் தக்க தெனில் கூறுகின்ற.] தம்பாம் - பிரம சொரூப மாய், ஆகியின்றே - இருந்த வண்ணம் இருந்தே, இந்திர சாலம் - இந்திர சாலம், என்ன - போல, பாவையும் - (மாயமான இந்தப் பிரபஞ்சம்) அனைத்தையும், காட்டுகிற்கும் - தோற்றுவிக்கின்ற, அந்தம் - அந்தம், இவரத - அந்த, என்னை - என்னை, அடைகையே - சா ணடைதலே, ஐயா - அருச்சுனா, அடுப்பது - (அதிகாரிகள் பிரம பதத்தை அறிதற் குரிய) உபாய மாய். (எ-து).

निर्मानमोहा जितसंगदोषा अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।

इन्द्रैर्विमुक्ताः सुखदुःखसङ्गैर्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्यय तत् ॥ (५)

(இ-ள்.) निर्मानमोहा - மாக் மோகங்களை நிகிர்த்தித்த வரும், जित - சங - दोषा - சங்க தோஷங்களைச் செய்தித்த வரும், अध्यात्म - नित्या - பரமாத்ம வடிவ விசாரத்தில் தத் பாரும், विनिवृत्तकामाः - காமம் நீங்கினவரும், सुख - दुःख - सङ्गः - சுக துக்கங்கள் என்னும், इन्द्रैः - (சிதோஷ்ண முதலிய) துவர்துவங்களை, विमुक्ताः - பிரித்தியாகம் பண்ணினவரும் ஆகிய, अमूढाः - வித்துவான்கள், तत् - அந்த - अव्ययम् - அவ்வியய, पदम् - பதத்தை, गच्छन्ति - அடைவார்கள்.

न तद्भासयते सूर्यो न शशांको न पावकः ।

यद्वत्त्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥

(६)

(இ-ள்.) யத் - எந்த நிர்க்குண மாகிய அக்விதீயப் பிரஹ்ம வடிவ வைணவ பதத்தை, ரத்வா - அடைந்து, நிவர்த்தெ - ந - (தத்துவ ஞானி) மீண்டும் திரும்புவ தில்லையோ, தத் - அந்தப் பதத்தை, சூரீ: - சூரியனும், ந - (விளக்குகின்றது) இல்லை, சாசாங்க: - சந்திரனும், ந - (விளக்குகின்றது) இல்லை, பாவக: - அக்கிழியும், பாசயதெ - ந - பிரகாசிப்பிக்கின்ற தின்றும், மம - எனக்கு, தத் - அத், ஸரமம் - மேலான, வாம - இடம் வ்யயம் பிரகாச வடிவ மாகவின் என்க.

[இதில் அத்வீதிய நிர்க்குணப் பிரஹ்ம ரூபமான வைஷ்ணவ பத மடைதற் கேதுவான மற்றோ ருபாயமும், அவ் வைஷ்ணவ பதத்தின் விசேஷணமும், அருளிச் செய்கின்றார்]

துன்னிய வாசை கோபங் கடந்தவர் காணத் தோன்றும்
என்னுரு வியற்கை கேட்கி லியாவையுங் காட்டு கின்ற
மன்னிய வொளிகள் காண வகையதாய் வந்து சேர்ந்தார்
பின்னியல் வேறென் றுகாப் பெற்றிய னென்று பேசும். (11)

(இ-ள்.) துன்னிய - (ஊழ் வசத்தால் தம்மைக்) கிட்டா கின்ற, ஆசை கோபம் - (பிரியாப்பிரிய விஷயங்களா ளுளவாகும்) இராகத் துவேஷ (முதலியவற்றை), கடந்தவர் - பரித்தியாகஞ் செய்த ஞானிகள், காண - காணும்படிக்கு, தோன்றும் - தோன்றா கிற்கும், என் - (அப்படிப்பட்ட வைஷ்ணவ பதமான) எனது, உரு - சொரூப, இயற்கை - சுபாவத்தை, கேட்கில் - (கீ) கேட்கில், யாவையும் - சர்வ ஜகத்தையும், காட்டுகின்ற - பிரகாசிப்பிக்கின்ற, மன்னிய - கீழ்பெறுதலையுடைய, ஒளிகள் - (சூரியன் சந்திரன் அக்கிழி என்னும்) ஒளிகளினால், காண - பிரகாசிக்கப்

படாத, வகையது - தன்மைபடைய, ஆம் - (சொப்பிரகாச ஸ்ரூபம்) ஆம், வந்து - வந்து, சேர்த்தார் - அடைந்தோர்கள், பின் - (சமுத்திரத்தை யடைந்த நதிகள் போல) பின்னர், இயல் - (தமது) சபாவமானது, வேறு - வேறு; ஒன்று - ஒரு விதமாக, ஆகா - ஆகாத, பெற்றியன் - தன்மையன், என்று - என்று, பேசும் - (எண்ணச் சருதிகள்) சொல்லும், (எ-து).

‘வகையது’ என்பதில், அது பகுதிப் பொருள் விருதி.

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ।

मनः षष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ (9)

(இ-ள்.) ஜீவ - லோக - இச் சம்சாரத்தில், மம - என்னு டைய, ஷ்ஷ: ஷுஷ - அம்சமே, சனாதன: - பழைமை யான, ஜீவ - பூத: - ஜீவ வடிவ மாம், மன: - (அச் சீவன்) மகதை, ஷ்ஷானி - ஆளுவ தாக உடைய, ப்ரகூதிஸ்தானி - பிரகிருதியின் கண் உள்ள, இ்ந்திரியங்களை, கர்ஷதி - ஆகர்ஷ ணஞ் செய்கின்றான்.

[சுவர்க்காதிகளை அடைந்த கர்மிகள் அவசியம் மீளாநிற்பதும், சுழுத்தி, பிரளயங்களில், ஆம்ம பாவத்தை யடைந்த பிராணிகள் மீளாநிற்பதும், பிரசித்தம், ஆவதால், உமது பதத்தை அடைந்தோர் ஏன் மீளாநிற்பர் எனின், அதற்குக் காரணம் அருளிச் செய்கின்றார்.]

குடந்தோறுந் தோன்று கின்ற காயமுங் குலைதற் கேற்பத் தடம்புன ரோறுந் தோன்றுஞ் சந்திரன் ருனு மென்ன உடம்புக டோறும் வேறு யுயிரேன நின்றே யந்த விடம்படு புலன்க ளாறு மியல்பினி லியற்று வேனான்.(12)

(தி-ள்.) குடம் - கடம், தொறும் - தோறும், தோன்ற
கின்ற - (அவச்சிந்த மரம்த்) தோன்றுகின்ற, காவழம் - கடாகாவ
ழம், குலைதற்கு - அகைசதற்கு, ஏற்ப - ஏற்க, தடம் - தடாக,
புனல் - ஜலங்கள், தோறும் - தோறும், தோன்றும் - (பிரதி
விம்பித்தத்) தோன்றும், சந்திரன் தானும் - (பிரதிபிம்ப) சந்திர
னும், என்ன - போல, உடம்புகள் - சரீரங்கள், தோறும் -
தோறும், வேறு ஆம் - அச்சிரம் ஆம், உயிர் - ஜீவன், என -
போல, கின்றே - சின்றே, அந்த - அந்தச் சரீரங்களில், இடம்படு -
(அஞ்ஞாந ரூப மாந பிரகிருதியின்கண்ணே சூட்சும ரூபமாக)
அடக்கி யுள்ள, பலன்கள் - இத்திரியங்கள், ஆறும் - ஆறினையும்,
இயல்பின் - (போகத்திற் கேதுவான கர்மம் ஆனது உதய
மாயின் அப் போகத்தின் பொருட்டு) அவ் வவ் வித்திரியங்களின்
சபாவ விஷயங்களில், தான் - (பாமாந் தேவ னுன்) தான்,
இயற்றுவேன் - பிராரிப்பப்பேன், (எ-று).

“சந்திரன் தான்” என்பதில், தான் அசை.

शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ।

गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ॥ (4)

(தி-ள்.) யத் - எப் போது, இஷ்வர:- இச் சிவரம்மா,
உக்ராமதி அபி ச - (இந்தச் சரீரத்தினின்றும்) வெளிக் கிளம்பு
கின்றதோ, யத் - எக் காலத்தில், ஶரீரம் - (வேறு) சரீ
ரத்தினை, அவாப்னோதி - அடைகின்றதோ, ஏதானி - (அப்
போது) மனதோடு கூட இவ் வித்திரியங்களை, गृहीत्वा - கிர
கித்துக் கொண்டு, संयाति - செல்லுகின்றது, आशयात् -
(புஷ்பம் முதலிய) ஸ்தானத்தினின்றும், वायुः - காற்று,
गन्धान् - கந்தத்தை (இழுத்துச் செல்வது), इव - போலவாம்.

[இச் சிவாந்மா எந்தக் காலத்தில் மந முதலிய ஆறிர்திரியங்களையும் ஆகர்ஷணஞ் செய்கின்றான் என்னும் அருச்சுநன் சங்கைக்கு, ஸ்ரீ பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.]

பூக்கமழ் காற்றங் கொண்டு பொருவளி போது மாபோல்
தீக்கனல் கின்ற வேலோய் சீவனென் கின்ற சீரோன்
ஆக்கையை யெய்தும் போது மதனைவிட் டேகும் போதும்
போக்கிரி தாய வாறு புலன்களைக் கொண்டு போமால். (13)

(இ—ன்.) தி - அக்ஷயம் (போல), கனல்கின்ற - ஒளிரா
கின்ற, வேலோய் - வேலையுடைய அருச்சுநா, பொரு - பொருத்
திய, வளி - வாய வானது, பூ - பூஷ்பந்தினின்றும், கமழ் - பரிமளி
யாகின்ற, காற்றம் - கத்தத்தை, கொண்டு - (கொடுத்தது) கொண்டு,
போதும் ஆ(து) - செல்லாநிற்குத் தன்மை, போல் - போல,
சீரோன் - (தேகாதி சங்காதக்கட்டுச் சுவாமி யாவதால்) சசுவா
ருபன், எங்கின்ற - என்னும், சீவன் - சீவ ஆர்மா, ஆக்கையை -
(எம் வசத்தால் ஓர் சீரத்தினின்றும்) சீரார்த்தத்தை, எய்தும் -
அடையம், போதம் - போதம், அதனை - அச் சீரத்தை, விட்டு -
விடுத்த, எகும் - (பா லோகத்திற்கு) செல்லும், போதம் -
போதம், போக்க - போக்குதற்கு, அரிது - அரியன, ஆய - ஆன,
ஆறு - (மந முதலிய) ஆறு, புலன்களை - இர்திரியங்களையும்,
கொண்டு - (கொடுத்தது) கொண்டு, போம் - செல்லுவன், (எ-து).

ஆவ் அசை நிலை.

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं घ्राणमेव च ।

अधिष्ठाय मनस्वायं विषयानुपसेवते ॥

(9)

(இ-ள்.) ஐயம் - இந்தச் சிவார்மா, ஓத்ரம் - சுரோத் திரம், சக்ரு: - சக்ரு, ஸ்ரீனம் - ச - துவக்கு, ரசனம் - சிவநைவ, ஶ்ரணம் - கிரணம், மன: - மனம் என்பவற்றை, அவிஸ்யம் - ஆசிரயத்தே, விஷயம் - (சப்தம் முதலிய) விஷயங்களை, உபசேவதே - நுகருகின்றது.

उत्कामन्तं स्थितं वापि भुञ्जानं वा गुणान्वितं ।

विमूढा नानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुष: ॥ (१०)

(இ-ள்.) உத்காமன்தம் - வா - உக்கிரமணஞ் செய்வதும், ஸ்திதம் - வா - (அத் தேகத்தின்கண்ணே) நிலைத்திருப்பதும், ஸுஜானம் வா - (விஷயங்களை) நுகருவதும், குண அன்திதம் - அபி - குணத்தோடு பொருத்தியது மாகிய, ஆத்மாவையும், விமூடா: - விமூட புருஷர், அனுபஸ்யந்தி - ந - காண மாட்டார்கள், ஜ்ஞான - சக்ரு: - ஞான உத்திரம் உடையவர்கள், பஸ்யந்தி - (அம் வார்மாவை) காண்கின்றார்கள்.

यतन्तो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम् ।

यतन्तोऽप्यकृतात्मानो नैनं पश्यन्त्यचेतस: ॥ (११)

(இ-ள்.) யதந்த: - முயற்சி யுடைய, யோகிகள், ஆத்மாவிலிடத்தில், அவஸ்திதம் - நிலைத்தவராய், ஐனம் - (தனது உள்ளத்தின்கண் உள்ள) இந்த ஆத்மாவை, பஸ்யந்தி - பார்க்கின்றார்கள், யதந்த: - அபி - பிரயத்தனம் பண்ணியும், அகூத - ஆத்மா: - மன அந்தக் காண முடைய, அசேதச: - அவிவேகிகள், ஐனம் - இவ்வார்மாவை, பஸ்யந்தி - பார்க்கின்றார்கள்.

[எப் பிரயோஜனத்தின் பொருட்டு இச் சீவாந்மா ஆறிர்த்திரியங்களுக்கும் கிரகித்துக் கொண்டு செல்கின்றான் எனின், அப் பிரயோஜனத்தை அருளிச் செய்கின்றார்.]

மின்னே யினைய வுடம்புதனை விடுவ தடைவ தாய் விடயம், தன்னே ரில்லா தான்றானே யார்கின் றுனத் தன்மைமினை, என்னே காணு ரறியாதா ரறிவா ரியோகத் தாலேதம், முன்னே காண்ப ரீதனியற்கை தெளிநீ யின்னு மொழிவன்கேள். (14)

(இ—ள்.) மின்னே - மின்னை, அனைய - போல, உடம்பு தனை - (தோன்றி அழிகின்ற) சீரத்தை, விடுவது - பிரித்தியாகம், அடைவது - கிரகிப்பதும், ஆய் - ஆகிய, தன் - தனக்கு, கேர் - (பா தோன்றம்) இனே, இவ்வாதான் - இவ்வாத ஜீவாந்மா வாணவன், விடயம் - (சுப்த ஸ்பரிசாதி) விஷயங்களை, ஆர்கின்றான் - (முன் சொன்ன இர்த்திரியங்களை ஆசிரயமாகக் கொண்டே) புறிக் கின்றான், [இர்த்திப்படி தரிசந யோக்கிய மான ஆந்மாவை அவிலேகி கள் காணுர், விவேகிகள் காண்பர் என்றும் பொருளை இப் பொது அருளிச் செய்கின்றார்.] அத் தன்மைமினை - (தமது புத்தியின் கண் ணுள்ள ஆந்மாவின்து) அப்படிப்பட்ட தன்மைமினை, அறிபா தார் - (அசத்த அந்தக் காண முடைய) அவிலேகிகள், காணார் - (பாபத்தாம் செய்தும்) அறியார், என்னே - இஃது ஆச்சரியம், அறிவார் - (சத்த அந்தக் காண முடைய) விவேகிகள், யோகத் தாலே - (தியாசாதி) உபாயங்களாலே, தம் - தமது, முன்னே - எதிரே, காண்பர் - அறியாகிற்பர், இதன் - (முன்னே சொன்ன பாகாமாக) இவ் வாந்மாவின், இயற்கை - சபாவத்தை, நீ - நீ, தெளி - அறி, இன்னும் - மேலும், மொழிவன் - கூறுகின்றேன், கேள் - கேள், (எ-து).

தான் ஏ அசை கிலகன் 'உடம்புதனை' என்பதில் தன் அசை.

யதாதित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ।

यच्चन्द्रमसि यच्चाशौ तत्तेजो विदि मामकम् ॥ (१२)

(இ-ள்.) அடित்ய - கதம் - இரவியின்கண் உள்ள, யத் - எந்த, தெஜ - ஒளி, சந்த்ரமஸி - மதியின்கண் உள்ள, யத் - ச - எந்த, (துள்), அஸு - அக்கிரியில், யத் - எந்த (ஒளி), அஹிலம் - சகல, ஜகத் - உலகத்தினையும், பாசயதே - பிரகாசிக்குமோ, தத் - அந்த, தெஜ - ஒளிக ளுணைத்தையும், மாமகம் - எனது ஸ்வரூபம் என்றே, விதி - உணர்ந்தி.

गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसाम् ।

(இ-ள்.) ச - மற்ழும், ஓஜஸா - (எனது) வஃர யால், காம் - இப் பூமியையும், அவிச்ய - மிகத் திடம் செய்து, பூதானி - சர்வ பூதங்களையும், அஹம் - (பரமேசுவர ளான) நான், ஧ாரயாமி - தாரணம் பண்ணுவேன்.

இந்தியங் களுக்குங் கண்ணு னிரவிதீ யிந்து வின்பால்,
வந்தெழு கதிரு நானே மாநில மாகி நின்றே,
கந்தியன் றனைய தோளாய் கந்தமே முதலாக் தன்மை,
தந்துரந் தரித்தீ தேல்லாக் தாங்குகின் றேனு நானே. (15)

(இ-ள்.) கத்த - தான், இயன்ற - இயைந்தாற், அனைய - போன்ற, தோளாய் - புயத்தினை உடைய அருச்சகா, இந்தியங்களுக் கும் - (சட்ச முதலிய) இந்திரியங்கட்கும், கண் - (மஃதுக்கும் வாக்குக்கும் தத் தம் விஷயங்களைப் பிரகாசிப்பிக்கும் சாமர்த்திய ரூபமான) தேஜஸு, நான் - நான் ஆகிறேன், இரவி - (இந்திரியங் களி னிடத்து அதுக்கிரகஞ் செய்யாறிற்கும்) சூரியன், இத்த - சந்திரன், தியின்பால் - அக்கிரி யென்னும் இவைக ளிடத்த,

வந்து - உதித்த, எழு - ஒளிபார்க்கும், கதிரும் - தேஜஸும்,
 சானே - சான் ஆகிறேன், மா நிலம் - பிருதிவி, ஆகி - (தேவதா
 ரூபம்) ஆகி, சின்று - சின்று, கந்தமே - கந்தம், முதல் ஆம் -
 முதலிய, தன்மை - குணங்களை, தந்து - (அதற்குத்) தந்து, உாம் -
 (எனது) பலத்தை, தரித்து - (அதில்) வைத்து (அத்தியந்தம் திடம்
 ஆக்கி), ஈது - (அதில் உள்ள ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான) இப்
 பூதங்கள், எல்லாம் - அனைத்தையும், தாக்குகின்றேனும் -
 தரிக்கின்றவனும், சானே - (பாமேசுவர னான) சானே யாம்,
 (எ-று).

पुष्णामि चौषधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥ (13)

(இ-ள்) ச - அக்ஷனமே, ரச ஆत्मக: - (சர்வ) ரச
 சுபாவ முடைய, சோம: - சோம, மூத்வா - வடிவ மாய், சர்வா:
 - சர்வ, ஔஷधी: - ஔஷதிகளையும், புष्णामி - புஷ்டி படைய
 தாய்ச் செய்வேன்.

[இதுவு மது.]

முத்து வான்கவை மூர்த்த மாசிய,
 இத்து வாசிகின் றுணவி யாலினும்,
 தத்து சேர்கவை தகவ வற்றிலே,
 நீதி டாவகை வளர்க்கின் றேனுநான்.

(16)

(இ-ள்.) முத்து - முதன்மை யான, வான் - ஆகாயத்தின்
 கண்ணே, சவை - (சர்வ) சுவைகளின், மூர்த்தம் ஆசிய - ஆகா
 மாண, இத்து - சந்திர ரூபம், ஆகிசினு - ஆய் சின்று, உணவு -
 (உண்ணத் தக்கவைகளான) விரீஹீ யவை முதலிய) ஔஷதிகள்,
 யாலினும் - அனைத்திலும், தக - (அவற்றிற்கு) உரியன வாய்,

சேர் - பொருத்தகின்ற, சுவை - இரத்தங்களை, தந்து - கொடுத்து, அவற்றிலே - அம் வய் வோஷதிகளிலே, சந்திரா வகை - (அக்ஷிதங்கள்) கொடுத்தபடிக்கு, வளர்க்கின்றேனும் - விருத்தி செய்யின்றவனும், நான் - (பாமேசுவர னான) நானே நாம், (எ-று).

अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ।

प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधम् ॥ (१४)

(இ-ள்) அஹம் - (பாமேசுவர னாகிய) நான், वैश्वानர: - ஜாடாக்கிசி, भूत्वा - வடிவ மாய், प्राणिनाम् - (சர்வப்) பிராணிகளினது, देहम् - தேஹத்தை, आश्रितः - ஆசிரயித துக்கொண்டு, प्राण - அபாந - समायुक्तः - பிராண அபாநன்க ளோடுகூடி चतुर्विधम् - (மிகத் தேஜசை மடைய தாய்) நால் வகை, अन्नम् - அந்நத்தையும், पचामि - ஜீர்ணப்பிக்கிறேன்.

[இதுவு மது.]

தின்ப நக்குவ சுவைப்ப வுண்பவாய்,

நன்ப யன்சேய நால்வகை யுண்டியும்,

இன்ப மாம்வகை யாக்கைக டோறுநின்,

நன்ப வங்சியா யறுக்கின் றேனுநான். (17)

(இ-ள்.) அன்ப - அருச்சுநா, தின்ப - தின்பனவும், நக்குவ - நக்குவனவும், சுவைப்ப - சுவைப்பனவும், உண்ப ஆய் - உண்பனவும் ஆய், நன் - நல்ல, பயன் - பயனை, செய்ய - செய்யா கின்ற, நால் வகை - நான்கு கூறுபா டுடைய, உண்டியும் .. அந்நத்தையும், இன்பம் ஆம் வகை - சுகத்திற்கு ஏது வாகும்படி, ஆக்கைகள் தோறும் - (பிராணிகள்) சரீரங்கள் தோறும், அஃக ஆய் - ஜாடாக்கிசி ரூப மாய், தின்று - (பிராண அபாநன்களோடு

புது) சிந்த, அறுக்கின்றேனும் - பரிபாகஞ் செய்கின்றவனும்,
நான் - (பாமேசுவரனான) கானே யாம், (எ-து).

सर्वस्य चाहं हृदि संनिविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमपोहनं च ।

(இ-ள்) ச - மற்றும், அஹம் - (பரமாத்ம தேவனாகிய)
கானே, सर्वस्य - சர்வம் பிராணிகளின், हृदि - புத்தியில்,
संनिविष्टः - (ஜீவ வடிவ மாய்) புகுந்தேன், मत्तः - (ஆத்ம
தேவனாகிய) என்னினின்றே, स्मृतिः - (அச் சர்வ பிராணி
கட்கும்) மிருதியும், ज्ञानम् - ச - ஞானமும், अपोहनम् च -
(அவ் பிராண்டின்) அபாவமும் உண்டாகின்றது.

நல்ல மாந்தர்நல் லறிவு நன்கிலாப்
புல்லர் தங்கள்புல் லறிவும் போர்திகழ்,
வில்ல மைந்ததோள் வீரர் வீரயான்,
அல்ல தில்லையென் றறிய வேண்டுமே. (18)

(இ-ள்.) போர் - புத்தத்தின் பொருட்டு, திகழ் - விளங்கா
கின்ற, வில் - ததுச, அமைந்த - பொருத்திய, தோள் வீரர் -
'ஐந்தை மடைய வீரரில்,' வீர - அதிவீரனான அருச்சுனா, நல்ல
மாந்தர் - புண்ணிய கருமங்களை மடைய மாதுடரின், நல் அறிவும் -
பேரறிவும், நன்கு - நன்மை, இலா - இல்லாத, புல்லர் தங்கள் -
பாவிக்குடைய, புல் அறிவும் - சிற்றறிவும், நான் - (பாமேசுவரனான)
கானே, அல்லது - அல்லாமல், இல்லை - (வேறு) இல்லை, என்று -
என்று, அறிய வேண்டும் - (கீ) அறியத் தக்கதே, (எ-து).

‘புல்லர் தங்கள்’ என்பதில் தம், ஏ அசை.

वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम् ॥ (१५)

(இ-ள்) சவै: - சர்வ, வேदै: ச - வேதங்களாலும், அஹ் - ஐவ - (பாமேசுவர ஐகிய) நானே, வேச: - அறிதற் குரியோனும், வேதாந்த - க்ருச் - வேதாந்த அர்த்த சம் பிரதாயப் பிரவிர்த்தகனும், வே - வித் - சர்வ வேத அர்த்தத்தையும் அறிபவனும், அஹ் - ஐவ - நானே ஆகின் றேன்.

[இதுவு மது.]

அசைவி னன்மறை யறிவ னுனதன்,
வசையி லாதமெய்ப் பொருளும் வாய்மைசேர்,
இசையி னுலேதே தோது வேனுநான்,
விசைய கேளினும் வேறு மொன்றையே. (19)

(இ-ள்.) அசைவு இல் - அபாதிதமான, நால் - நான்கு, மறை - வேதங்களின் பொருள்களையும், அறிவன் - அறியாதிப்பவ னும், நான் - நானே, அதன் - அந்த வேதக்களி னுடைய, வசை - கீர்த்தை, இலாத - அற்ற, மெய் - உண்மை, பொருளும் - பொரு ளும் (வேத வேத்தியனும் என்றபடி), வாய்மை சேர் - மெய்ம்மை பாகிய, இசையினால் - காக்களினால், எடுத்த - எடுத்து, ஒது வேனும் - போதியாகிற்கும் (சம்பிரதாயப் பிரவிர்த்தக னு) குரு டும், நான் - நானே, இனும் - இன்னும், வேறு - வேறு, ஒன்றை - ஒரு பொருளையும், விசைய - அருக்கநா, கேள் - கேட்பாய், (எ-ற).

எ அசை.

द्राविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च ।

क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥

(19)

(இ-ள்.) லோகே - சம்சாரத்தில், இமௌ - இவ், துவௌ -
 உவ - இரு வகை, பூர்வா ச - புருஷர்கள் ஆவர், ஷர: -
 ச - (நருவரோ) ஷுரா புருஷர், அஷர: - (மற் றொருவரோ)
 அக்ஷர புருஷர், சர்வாணி - (அவர்களுள் காரிய வடிவ)
 சர்வ, பூதானி - பூதங்களுமோ, ஷர: - ஷுரா புருஷர் எனப்
 படுவர், கூடஸ்ய: - (காரண வடிவ) மாயை, அஷர: - அக்ஷர
 புருடர், உத்யதே - எனப்படுவர்.

[இவ் வாறு தமது சோபாதிக சொரூபத்தை ஸ்ரீ
 பகவான் அருளிச் செய்து அருச்சுந னிடத்துக் கிருபை
 கூர்ந்து, ஷுரா அக்ஷர மென்னும் பெய் ருடைய காரிய
 காரண ரூப மான இரண்டு உபாதிகளு மில்லாத நிரு
 பாதிக மான தமது சுத்த சொரூபத்தை அருளிச்
 செய்கின்றார்.]

மருவு கின்றவீவ் வுலகின் மாய்தலே,
 உருவ மாகமுன் புடைய தோன்றுமே,
 அருவ மொன்றினு லழிவ தின்மையே,
 பொருவ கின்றதோர் பொருளு முண்டரோ. (20)

(இ-ள்.) மருவுகின்ற - பொருத்துகின்ற, இவ்
 இவ் வுலகின்கண், மாய்தலே - அழிதலைத் தானே, உருவம் ஆக -
 வடிவம் ஆக, முன்பு உடையது - எதிரே உள்ள தாகிய, ஒன்றும் -
 ஓர் பொருளும், அருவம் - அருவ மாய், ஒன்றினால் - ஓர் ஏது
 வினாலும், அழிவது - அழிவு, இன்மையே - இல்லாமையைத்
 தானே, பொருவ கின்றது - பொருத்தும்படி கிற்ப தாகிய, ஓர்
 பொருளும் உண்டு - ஓர் பொருளும் உண்டு, (எ-று).

எ அரோ அகை சிலைகள்.

[அவற்றின் சொருபத்தை ஸ்ரீ பகவான் தாமே வெளிப்படை யாக அருளிச் செய்கின்றார்.]

மொழிசெய் கின்றவீவ் வீரண்டு முற்றவே
வீழியி னாலுற நோக்கின் மெய்ம்மையே,
அழிவ தாக்கையாங் கழிவு பாடிலா,
தொழிவ தென்னெனி னுயிரென் கின்றதே. (21)

(இ—ள்.) மொழி செய்கின்ற - (கூடம் அகூடம் என்று) கூறுகின்ற, இவ் வீரண்டும் - இவ் வீரண்டு (பொருள்களையு)ம், முற்ற - முழுதும், விழியினால் - அறிவினால், மெய்ம்மையே - உள்படியே, உற - அழுந்த, நோக்கில் - ஆராய்ந்திடில், அழிவது - கூடம் (என்று சொல்லப்படுவது), ஆக்கை - (பிரமா முதல் ஸ்தாவரா பரியந்த மான) சரீரங்கள், அழிவுபட்டு இலாத ஒழிவது என் எனின் - அகூடம் ஆவது ஏது என்றால், உயிர் என்கின்றது - (சரீரம் அழியினும் அழியாமல் நிர்விகாரமா யுள்ள) சேதந மான போக்தா என்று சொல்லப்படுகின்றது, (எ-து).

உ. உ. ஆக்து அசை கிலைகள்.

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मैत्युदाहृतः ।

यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यव्यय ईश्वरः ॥ (19)

(இ—ள்.) து - மிக, उत्तमः - மே லாகிய, पुरुषः - புருஷனே, अन्यः - வேறே யாவன், परमात्मा - பரமாத்மா, इति - என, उद - ஆஹுத: - பெய ரிய சேதநன், यः - எவன், लोक त्रयम् - மூன்று லோகங்கட்கும், आविश्य - பற்றுக்கோடாய் நின்று, विभर्ति - தாங்குவனே (அவன்), अव्ययः - அவ்யய ரூபனும், ईश्वरः - ஈசுவர ரூபனும் ஆவன்.

यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ।

अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥ (१८)

(இ-ள்.) யஸ்தா - எதனால், அஹம் (பாமேசுரனாகிய) நான், க்ஷரம் - கூடித்தையும், அதீத: - வ - கடந்தவனோ, அக்ஷரா - அபி - அகூடாத்தினின்றும், உத்தம: - உக்கிருஷ்டனோ, அத: - அதனானே, லோகே - வ - உலகத்திலும், வே - வேதத்திலும், பुरुஷ - உத்தம: - புருஷோத்தமன் (என), ப்ரதீத: - பிரசித்தமாக, அஸி - விளங்குகின்றேன்.

[இனி கூறும் அகூரம் என்னும் இரண்டு உபாதி கட்டும் விலக்ஷண னாய் அவ் விரண்டு உபாதிகளின் தோஷங்களோடு கூடாத, நித்திய சுத்த புத்த முத்த கபாவ னான பரமார்மாவை ஸ்ரீ பகவான் அருளிச் செய்கின்றார்.]

இவைய் ரண்டையுங் கடந்தி யாதுமோர்,
நவையு மின்றியே நாச மின்றியே,
எவையு மின்றியே யிழிவு மின்றியே,
குவையி னின்றதோர் குறியி லின்பமே. (22)

(இ-ள்.) இவை இரண்டையும் - முன் சொன்ன (கூரம் அகூரம் என்னும்) இரண்டிற்கும், கடந்து - அந்நிய மாய், யாதும் - (அவ் விரண்டின்கண் ணுள்ள) எதவும், ஓர் - ஒரு, நவையும் - தோஷம், இன்றி - இல்லாமல், நாசம் - (உத்பத்தி) நாசம், இன்றி - (முதலிய விகாரங்கள்) இல்லாமல், எவையும் - எவையும், இன்றி - (தன்கண் பாமார்த்தமாக) இல்லாமல், இழிவும் - (யாது ஒரு குறைவுபாடும், இன்றி - இல்லாமல், குவையில் - லோகத்

நிபந்தனையும், சிந்தது - (தனது சக்தியால் வியாபித்துத் தனது சத்பாவத்தால் அவைகளைத் தரித்து) சிந்தது, ஒர் - (யான) ஒரு, குறியில் - விசேஷமும் இல்லாத, இன்பம் - ஆகத்த ரூபமான பரமாத்மா என்பது, (ஏ-று).

यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ।

स सर्वविद्भजति मां सर्वमावेन भारत ॥ (१९)

(இ-ள்.) भारत - பாதி, ய: - எவன், அசம்மூட: - மிகுதி யான போகம் இன்றி, மாம் - பரமேசுவர ஐகிய என்னை, புவம் - இவ் வாறு, பुरुஷ - உத்தம: - புருஷோத்தம வடிவ மாய், जानाति - உணர்பவ ஐகிய, ச: - அந்த, सर्व - வித் - சர்வஞ்ஞ ஐனவனே, சர்வ - மாவேன - பக்தி யோகத்தி ஐல், மாம் - (பரமேசுவர ஐகிய) என்னை, भजति - சேவிக் கின்றான்.

[இவ் வா றுன தன்மையை அறிந்ததனால் வரும் பயனை அருளிச் செய்கின்றார்.]

இந்த விற்பமா மேன்னை யுள்ளவா,
சிந்தை யின்கணே தெளிதன் மேயினார்,
பந்த மொன்றிலார் பழைய விப்போருட்,
கந்த மாதிலே றறிய வொண்ணுமோ.

(23)

(இ-ள்.) இந்த - முன் சொன்ன, இன்பம் ஆம் - (சர்வ விகாக்களும் இதந்த, பிரதிசய) ஆகத்த ரூப மாகிய, என்னை - என்னை, உள்ள ஆ(று) - உள்ளபடியே, சிந்தையின்கணே - (தமது) புத்தியின்கண்ணே, தெளிதல் - அறிதலை, மேயினார் - பொருத்தினோர், பந்தம் - பந்தம், ஒன்றிலார் - அடையார், [அதற்கு ஏது

கூறுகின்றார்.] பதைத - (எவற்றிற்கு) முன்னே உள்ள, இப் பொருட்டு - இப் பரமாத்ம உள்துவிற்கு, அந்தம் - அந்தமும், ஆதி - ஆதியும், வேறு - வேறே (உண்டு என்று), அறிய - அறிய, ஒண்ணுமோ - கூடுமோ (கூடாத), (ஏ-து).

इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानघ ।

एतद्वुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत ॥ (20)

(இ-ள்.) அனघ - தோ சர்வ வியசகரகித, भारत - பாரத, மயா - பகவா னாகிய நான், इति - கூறப் போக வாரும், गुह्यतमम् - மிகவும் ரகச்ய வடிவமும், शास्त्रम् - சம்பூர்ண சாஸ்திர வடிவமுமாகிய, इत् - பதினைந்தாவது அத்தியாயத்தினை, उक्तम् - கூற்றேன். एतत् - இதை, बुद्धा - உணர்ந்தவன், बुद्धिमान् - வ - (ஆர்ப்) ஞான முடையவனும், स्यात् - ஆகின்றான், कृतकृत्यः - கிருத கிருத்தியனும் (ஆகின்றான்.)

[தமது ஞானத்தின் அரிய தன்மையை அருளிச் செய்கின்றார்.]

வேத காலுநின் றுரைசெய் தாலுமொன்

ரோத லாவதன் றுலக றிந்ததோ

காத லாலெனக் கினிய தோழனீ,

ஆத லாலுனக் கறிய வோதினேன்.

(24)

(இ-ள்.) வேதம் ாலும் - (இருக்கு முதலிய) காங்கு வேதங்களும், கின்று - (ஒரே முகமாக) கின்று, உரை செய்தாலும் - சொல்லத் தொடக்கினாலும், ஒன்று - சிறிதும், ஒதல் - சொல்லல், ஆவது அன்று - ஆவது அன்று, உலகு அறிந்ததோ - உலகுதான் அறிந்ததோ (அன்று), கீ - அர்ச்சுனா (கீ), எனக்கு - (நகரண)

எனக்கு, இனிய - ப்ரியமாகிய, தோழன் - சிகேகன், ஆதலால் - ஆதலால், காதலாம் - கருணையினால், உனக்கு - உனக்கு, அறிய - அறியும்படி, ஒதினேன் - (அதிகசியமான எனது சொரூபத்தை) உபதேசித்தேன், (எ-து).

உலகு - உயர்ந்தோரை.

[அத்தியாயத்தை உபசம்மரிக்கின்றார்.]

கண்ணையோ ரிடத்து மின்றி யதனிலே வைக்கிற் காதல்,
பண்ணையோ டாக்கு சின்ற வினையெலாம் பயக்கு மென்றான்
வேண்ணையோ விதுரனிட்ட விருந்தையோ வேலை சூழ்ந்த
மண்ணையோ வண்டு முன்னாள் வருபசி தீர்ந்த மாயோன். (25)

(தீ—ன்.) கண்ணை - புத்தியை, ஒரிடத்தும் - எந்த விஷயங்
களிலும், இன்றி - வையாமல், அதனிலே - (நிதிசயாதந்த ரூப
மான) பரமாத்மாவிற்கண்ணேயே, வைக்கில் - ஸ்திதி மடையப்
பண்ணில், காதல் பண்ணையோடு ஆக்குகின்ற - ஆசா சமூகங்க
ளோடு கூடிச் செட்கின்ற, வினை - (சாஸ்திர விகித மான) கர்மங்
கள், எலாம் - அனைத்தும், பயக்கும் - செய்து முடிந்தனவாகவே
ஆகும், என்றான் - என்று அருளிச் செய்தனர், வேண்ணையோ -
(இளம் கோபிகா ஸ்திரீகளால் கொடுக்கப் பெற்ற) கவ நீதத்தை
யோ, விதுரன் திட்ட விருந்தையோ - விதுரரார் கொடுக்கப்
பெற்ற விருந்தையோ, வேலை சூழ்ந்த மண்ணையோ - சமூத்
திரஞ் சூழ்ந்த பூமியையோ, உண்டு - திரு அமுது செய்து,
முன்னாள் - (கந்த கோபன் திரு மனையில் மதலையாய்) அவதரித்த
ஞான்ற, உரு - வாகின்ற, பசி - பசி, தீர்ந்த - ஒழிந்த,
மாயோன் - ஸ்ரீ கண்ணபிரான், (எ-து).

15-வது (புருஷோத்தம யோக) பிரபஞ்ச அத்தியாயம்

முற்றுப் பெற்றது.

உ
செவமயம்.

தும் பாப்பிரதும்மணே சம:

ஸ்ரீ வீர சேகா ஞான தேசிகாய சம:

मूर्ख शतकम् ।

மூர்க்க சதகம்.

शृणु मूर्खशतं राजस्तं तं भावं विवर्जयेत् ।

येन संदीप्यते लोके दोषहीनो मणिर्यथा ॥ (१)

(இ-ள்.) ராஜ் - நேர அரசனே!, மூர்ஶத - மூர்க்க
னது தூறு வகைணத்தை, ஶ்ரு - கேட்பாயாக, த் -
அந்த, த் - அந்த, மாவ் - தன்மையினை, விவர்ஜயே - விடுக,
யதா - எங்ஙனம், மணி: - மணி யானது, லோகே - லோகத்
தில், யேன - எதனால், சந்தீப்யதே - கன்கு விளங்குகின்றது.

(கருத்து) நேர அரசனே! மூர்க்கனது தூறு வகைணத்தினைக்
கேட்பாயாக. அவற்றினை விடுதலினால் மகிதன் தோஷ மின்றிய
சதகம் போல் பிரகாசிக்கின்றான். (1)

सामर्थ्ये विगतोद्योगः स्वशोषी प्राज्ञपर्यदि ।

वेद्या वचन विश्वासी प्रत्ययी दम्भहम्बरे ॥ (२)

(இ-ள்.) 1. சாமர்த்தியம் இருந்தும், உद्यோ:
- முயற்சி, விगत: - இல்லாதவன் (மூர்க்கன்), 2. ப்ராஜ்-
பரீட்சி - புத்திமான்ஶ ஶுடைய கூட்டத்தி ஶிருந்து கொண்டு,
ஸ்வ - ஶ்லாபி - தன்னை உபர்த்திக் கூறுவோன் (மூர்க்கன்), 3.
வேடியா - வசன - விஸ்தாசி - வேசியினது வார்த்தையில் விச

வாசம் வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 4. டம்ச - டம்சு - கபட
மான (பொய்யான) கூட்ட (ஆடம்பர) த்தில், ப்ரத்யயி - பிரி
யம் வைப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 1. சாமர்த்தியம் இருந்தும் முயற்சி செய்யாதவன்.
2. புத்திமான் ஐ ஐடைய கூட்டத்தி விருந்து கொண்டு தன்னை
உயர்த்திக் கூறுபவன். 3. வேசிய ஐ ஐடைய வார்த்தையில் விசுவாசம்
வைப்பவன். 4. பொய் மான ஆடம்பரத்தில் பிரியம் வைப்பவன்
என்னும் இவ் குவ்வரும் மூர்க்கர் என அறிக. (2)

घनादि वित्तवद्भाशः कृष्याद्यायेषु संशयी ।

निर्वृद्धः प्रौढकार्यायि विविक्तरसिको वणिक् ॥ (3)

(இ-ள்.) 5. ஐந - அடி - விந - வடி - அாஃ - குது முத
லிய உபாயங்களினால் திரவியம் திடைக்கும் என ஆசை
வைத்திருப்பவன் (மூர்க்கன்), 6. க்ருபி - அடி - அயேபு -
முது முதலியவற்றின் லாபங்களில், சன்சயி - சம்சயம்
புடையவன் (மூர்க்கன்), 7. நிவ்ருத்தி - மந்த புத்தியோடு
கூட உவரும், ப்ரூட - கர்ய - அயி - பெரிய காரியம் செய்ய
இச்சிப்பவன் (மூர்க்கன்), 8. வணிக் - வியாபாரியா
யிருந்து, விவிக் - ரசிக - வகாந்தத்தில் இருக்கும் செளக்
கிய வ்ருப் புடையவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 5. குது முதலிய உபாயங்களினால் தரத்தில் ஆசை
வைப்பவன். 6. கிலம் உழுதல் முதலியவற்றின் லாபங்களில்
சம்சயம் உடையவன். 7. மந்த புத்தி புடையவ னுய் பெரும் பெருங்
காரியங்கள் செய்வதில் விருப் புடையவன். 8. வியாபாரியா யிருந்து
வகாந்த ல்தரத்தில் இருத்தற்கு விருப்புடையவன் என்னும் இவ்
கள் மூர்க்கர் என அறிக. (3)

ऋणेन स्थावरक्रेता स्थविरः कन्यकावरः ।

व्याख्याता चाश्रुते ग्रन्थे प्रत्यक्षार्थव्यपह्वी ॥ (४)

(இ-ள்.) 9. ஋ணெ - கடன் வாங்கி, ஸ்தாவர - க்ரெதா - வீடு (முதலியன) வாங்குவோன் (மூர்க்கன்), 10. ஸ்தவிர - கிழவ னாகி, கன்யகா - வர: - கத்திகையோடு விவாகம் செய்வோன் (மூர்க்கன்), 11. அசுரே - ச - (தான்) கேட்காததும் (பார்க்காததும்) ஆன, ஸ்ரன்யே - கிரந்தத்தின்மீது, வ்யாக்யா - தாரை செய்பவன் (மூர்க்கன்), 12. ப்ரத்யக்ஷ - அயே அபி - (எல்லோருக்கும்) பிரசித்தமான வார்த்தையிலும், அபஹு - மறைப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 9. கடன் வாங்கி, வீடு முதலியன வாக்குபவன். 10. கிழவ னாகி கத்திகையோடு விவாகம் செய்பவன். 11. தான் பார்க்காததும், கேட்காததுமான கிரந்தத்தின் மீது உரை செய்பவன். 12. எல்லாருக்கும் பிரசித்தமான வார்த்தையிலும் மறைப்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (4)

चपलापतिरीष्यालुः शक्रशत्रुशक्तिः ।

दत्त्वा धनान्यनुशयी स्वकाव्यहठपाठकः ॥ (५)

(இ-ள்.) 13. சபலா - பதி: - கப்பிசாரின் ஸ்திரீயின் கணவ னாக இருந்து கொண்டு, ஈர்ஷ்யாலு: - அன்புடையது (சுர்ஷ) பொருமை வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 14. ஶக்ர ஶத்ரு: - பிரபல சத்துருவிலிடத்து நின்றும், அஸக்தி: - பயமின்றி இருப்பவன் (மூர்க்கன்), 15. ஧னானி - தங்களை, டத்வா - கொடுத்து, அநுஸாயி - பச்சாத்தாபப்படுவோன் (மூர்க்கன்), 16. ஸ - தான் செய்த, காவ்ய - காவ்யத்தினை, ஹ - ஹடமாக, பாடக: - படிப்பிப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 13. தான் விடபிசாரின் ஸ்திரியின் பதியாக தீர்த்துக் கொண்டு, அங்கீகரித்துச் சர்வைவைப்பவன். 14. பிரபல சாதாரண விடத்து கீழ்த்தும் பய மின்றி மீருப்பவன். 15. தனக் கிடாக் கொடுத்துப் பின் பச்சாத்தாப்படுவோன். 16. தான் செய்த காவ்யத்தினை துடைமாகப் படிப்பிப்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (5)

லாபகாலே கலஹ்நமந்யுமானு மோன ஶ்வே ।

அபஸ்தாவே பதுவக்தா பஸ்தாவே மோனகாரக: ॥ (6)

(இ-ள்.) 17. லாப - காலே - லாப சமயத்தில், கலஹ் - கன - தகராறு சண்டை செய்பவன் (மூர்க்கன்), 18. மோன - ஶ்வே - போஜன சமயத்தில், நமந்யுமானு - குரோதம் செய்பவன் (மூர்க்கன்), 19. அபஸ்தாவே - பிரசங்கம் இன்றிய சமயத்தில் - பது: - அதிகமாக, வக்தா - பேசுபவன் (மூர்க்கன்), 20. பஸ்தாவே - கூற வேண்டிய சமயத்தில், மோனகாரக: - மௌனமாக இருப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 17. லாப சமயத்தில் தகராறு சண்டை செய்பவன். 18. போஜன சமயத்தில் குரோதம் செய்பவன். 19. தான் கூற வேண்டிய சமய மல்லாத காலத்தில் அதிகமாகப் பேசுபவன். 20. தான் கூற வேண்டிய சமயத்தில் மௌனம் செய்து கொண்டிருப்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (6)

கிரீணாய: சூல லோமேன லோகோக்தி க்ஷிபு சஸ்குத: ।

புராதீனே ஶ்வே தீன: பதநிபஸ்யேயாசக: ॥ (7)

(இ-ள்.) 21. சூல - லோமேன - பெரிய (லாபம் கிடைக்க வேண்டும் என்னும்) லோபத்தினால், கிரீண - அर्थ: - தகத்

தினை (ஒன்று சேர்க்க முடியாத இடத்தில்) இறைத்த
வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 22. லோக - லாக்ஷி - லோகத்தவர்க
ளோடு பேசும் சமயத்தில், க்ஷி - சங்கு - கடிச சங்கி
ருதத்தில் பேசுவவன் (மூர்க்கன்), 23. தனது - (தனது)
திரவியத்தினை, புத் - பத்திர - புத்திராதிடத்தில் கொடுத்த
விட்டு, தீன - (தான்) எழையாகி விடுபவன் (மூர்க்கன்),
24. பனி - பன - (தனது) ஸ்திரீயின் வேலைக்காராதிடத்தில்,
வய - வய - திரவிய பாசகம் செய்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 21. பெரிய வாயும் கிடைக்கவேண்டும் என்னும்
கோபத்தினால் தாத்தினை ஒன்று சேர்க்க முடியாத இடத்தில்
இறைத்தவைப்பவன். 22. லோகத்தவர்களோடு பேசும் சமயத்
தில் கடிச சங்கிருதத்தில் பேசுவவன். 23. தனது திரவியத்
தினைப் புத்திராதிடத்தில் கொடுத்தவிட்டுத் தான் எழையாகி
விடுபவன். 24. தனது ஸ்திரீயின் வேலைக்காராதிடத்தில் திரவிய
பாசகம் செய்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (7)

मायांसेदादि हा कर्ता पुत्रकोपात्तदन्तकृत् ।

कामुकस्पर्द्धया दाता गर्ववान् मार्गणोक्तिभिः ॥ (८)

(தி.ஸ்.) 25. மாயா - செதா - ஹி - (தனது) ஸ்திரீயின்
தக்கத்தினால், ஹா - கர் - ஹா ஹா என்று செய்பவன்
(மூர்க்கன்), 26. புத் - புத் - புத்திராதிடத்துக் கோபம்
செய்வதால், தத் - அவனை (புத்திரனை), அந்த - க்ரு -
வதம் செய்பவன் (மூர்க்கன்), 27. காமுக - ஸ்பர் -
காமுக புருஷர்களுடைய பொருளையினால், தா - (வேசி
முதலியோருக்குத் தரத்தினை) கொடுப்பவன் (மூர்க்கன்),

28. மாங்ண - उक्तिभिः - யாசகன் (வாக்கு) சாமர்த்தியங்களால், राव्वान् - கெர்வ முடையவ னாகுதல் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 25. தனது ஸ்திரீயின் துக்கத்தினால் ஹா! ஹா! என்பவன். 26. பத்திராவிடத்து வைத்த கோபத்தினால், அவனை வதம் செட்டவன். 27. காமுக புருஷர்களுடைய வீரியப் பேச்சினால் மேசி முதலியோருக்குத் தாத்தினைக் கொடுப்பவன். 28. யாசகன், வாக்கின் சாமர்த்தியங்களால் கெர்வ முடையவன் என்னும் இவர்கன் மூர்க்கர் என அறிக. (8)

धीर्पात्र हितश्रोता कुलोत्सेकादसेवकः ।

व्यक्त्वार्थान्दुर्लभान्कामी रोगी पथ्यपराङ्मुखः ॥ (९)

(இ-ள்.) 29. धी - ட்பாத் - (தனது) புத்தியினது தர்ப்ப (கர்வ)த்தினால், हित - श्रोता - न - (தனக்கு) ஹித மான வார்த்தைகளைக் கேட்காதவன் (மூர்க்கன்), 30. कुल - उत्सेका - (தனது) உயர்ந்த குலத்தின் கெர்வத்தினால், असेवकः - சேவகம் செய்பாதிருப்பவன் (மூர்க்கன்), 31. दुर्लभान् - (முதலில்) கிடைக்காத, अर्थान् - வஸ்துக்களை, व्यक्त्वा - விட்டு விட்டு, कामी - (மீண்டும் அவற்றினை) விரும்புவன் (மூர்க்கன்), 32. रोगी - வியாதி யுடையவ னாக திருத்த கொண்டு, पथ्य - पराङ् - मुखः - பத்தியத்தில் பராக் முகமா யிருப்பவன் (மூர்க்கன்.)

(கருத்து) 29. தனது புத்தியின் தர்பத்தினால் தனக்கு ஹித மான வார்த்தைகளைக் கேட்காதவன். 30. தனது உயர்ந்த குலத்தின் கெர்வத்தினால் சேவகம் செய்பாதிருப்பவன். 31. முதலில் கிடைக்காத வஸ்துக்களை விட்டு விட்டு, மீண்டும் அவற்றினை

விரும்புவன். 32. விபாதி டடையவனாக இருந்த கொண்டு
டத்தியத்தில் பாசு (கெனி) முகமா யிருப்பவன் என்னும் இவர்
கள் மூர்க்கர் என அறிக. (9)

लुब्धे भूसुजि लाभार्थी नीरसे गुणविक्रयी ।

कायस्थे स्नेहवद्भासः कूरे मन्त्रिणि निर्भयः ॥ (१०)

(இ-ள்.) 33. லுब्धே - லோப முடைய, ம் சுஜி - ராஜா
வினிடத்தில், லாப - ஈயி - (தனது) லாபத்தினை விரும்புப
வன் (மூர்க்கன்), 34. நீரஸே - தள்ளப்பட்டவ (மூர்க்க)
விடத்தில், குண - விக்ரயி - தனது குணத்தினைக் காண்ப்ப
வன் (மூர்க்கன்), 35. காயஸ்தே - கூத்திரியனுக்கும், குத்
திர ஸ்திரீக்கும், பிறத்தவ (அரசனது வேலைக்கார) விடத்
தில் - ஸ்நேஹ - வத் - பாசு - (உண்டாம்) சிகேகத்தில் விசுவா
சம் ஈவப்பவன் (மூர்க்கன்), 36. கூரே - தஷ்ட, மன்ட்ரிணி -
மத்திரியி விடத்தில், நிர்மய - பயம் இன்றி யிருப்பவன்
(மூர்க்கன்).

(கருத்து) 33. லோப முடைய ராஜாவி விடத்தில்கின்றம
தனது லாபத்தினை விரும்புவன். 34. மூர்க்கவிடத்தில் தனது
குணத்தினைக் காண்ப்பவன். 35. அரசனது வேலைக்காரவிடத்
தில் உண்டாம் சிகேகத்தில் விசுவாசம் ஈவப்பவன். 36. தஷ்ட
மத்திரியி விடத்தில் பய மின்றி யிருப்பவன் என்னும் இவர்கள்
மூர்க்கர் என அறிக. (10)

कृतज्ञे प्रतिकार्यार्थी न्यायार्थी दुष्टशास्तरि ।

स्वस्थो वैद्यक्रियाकांक्षी दत्त्वा शुल्कमर्मांगः ॥ (११)

(இ-ள்.) 37. கருத்னே - செய் நன்றி கொன்றவ விடத்
தில், ப்ரதிகாரீ - ஈயி - (தனது) நன்மையை விரும்புவன்

(மூர்க்கன்), 38. டுடி - கெட்ட, ஶாஸ்தரி - ஆகீம் (அதிகாரி) இடத்தினின்றும், ஶ்யாய - வியாயம், ஶயி - விரும்புவன் (மூர்க்கன்), 39. ஶ்வஸ்ய: - வியாதி யின்றியவ னும் இருந்தகொண்டு, வைய - கியா - அகாங்கி - வைத்தியனிடத் தில் மருந்து சாப்பிட இச்சிப்பவன் (மூர்க்கன்), 40. ஶூலக்ஷம் - (சாமாணுக்கு) சங்கன், ட்ஸா - கொடுத்துவிட்டு, ஶமாஸாங்க: - கெட்ட வழி யாகப் போகிறவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 37. செம்மன்றி கொன்றவ னிடத்துத் தனது ஶண்மமடை விரும்புவன். 38. கெட்ட ஆகீம் (அதிகாரி) இடத்தினின்றும் வியாயம் விரும்புவன். 39. வியாதி யின்றி, வைத்தியனிடத்து மருந்து சாப்பிட இச்சிப்பவன். 40. சாமா னுக்குச் சங்கன் கொடுத்து விட்டுக் கெட்ட வழி யாகப் போகிறவன் ஶன்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் ஶன அறிக. (11)

लोमेन स्वजनत्यागी वाचा मित्रविरागकृत् ।

लामकाले कृतालस्यो महद्भिः कलहप्रियः ॥ (१२)

(தி-ள்.) 41. லோமென - லோபத்தினால், ஶ்வஜன - தனது (அண்ணன் தம்பி முதலிய) பந்துக்களை, ஶ்யாஸி - விட்டு விடுபவன் (மூர்க்கன்), 42. வாசா - வாக்கினால், மித்ர - விராஶ க்ரு - மித்திரனது மக தி ல் வைராக்கியம் வரும்படி செப்பவன் (மூர்க்கன்), 43. லாம - காலே - லாப சமயத் தில், க்ருத - காலஸ்ய: - சேஶம்பலா யிருப்பவன் (மூர்க்கன்), 44. மஹ்நி: - * பெரியோர்களோடு, கலஹ - ஶ்ரிய: - கலகம் செப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 41. லோபத்தினால் தனது அண்ணன் தம்பி முதலிய பந்துக்களை விட்டு விடுபவன். 42. வாக்கினால் மித்திரனது

மகதை அசையாதிருக் (விராக முண்டா) சும்படி செப்பவன். 43.
லாப சமயத்தில் சோம்பலா யிருப்பவன். 44. பெரியோர்களோடு
கலஹம் செய்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (12)

* திருக் குறள் 90-வது அதிகாரம்.

பெரியாரைப் பிழையாமை.

- 1 ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை - போற்றுவார்,
போற்றலு னெல்லாந்த லை.
- 2 பெரியாரைப் பேணு தொழுதிற் - பெரியாராற்,
பேரா விழும்பை தரும்.
- 3 கெடல் வேண்டிற் கேளாது செங்க - அடல்வேண்டின்,
ஆற்ற பவர்கணி யுக்கு.
- 4 கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா - வாற்றுவார்க்,
காற்றாநா நின்னு செயல்.
- 5 மாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் - வெத்துப்பின்,
வேத்து செறப்பட்ட வர்.
- 6 எரியாற் சுடப்படினு மும்புண்டா - மும்பார்,
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுக வார்.
- 7 உகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்போருளு - மென்னும்,
தகைமாண்ட தக்காரச் செறிந்.
- 8 குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் - குடியோடு,
நின்றன்னார் மாய்வரி வத்து.
- 9 ஏந்திய கொள்கையார் சீரினிடை - முரிந்து,
வேத்தனும் வேத்துகெ டும்.
- 10 இறந்தமைந்த சார்புடைய ராவினு - மும்பார்,
சிறந்தமைந்த சோர் செறிந்.

राज्यायीं गणकस्योक्तौ मूर्खमन्त्रे कृतादरः ।

शूरो दुर्बलबाधायां दृष्टदोषाङ्गनारतिः ॥

(12)*

(தி-ள்.) 45. गणकस्य - ஜோதிஷ ஹுடைய, उक्तौ - வசரத்தில் (பிரியம் வைத்து), राज्य - அயி - ராஜ்யம் கிடைக்கும் என்னும் ஆசை யுடையவன் (மூர்க்கன்), 46. मूर्ख - மன்ட்ரே மூர்க்கனது மந்திரத்தில், कृत - ஆதர - ஆதரவு செய்பவன் (மூர்க்கன்), 47. दुर्बल - பாபா - பல மின் றியவனுக்குத் துக்கம் கொடுப்பதில், शूरः - வீரத்தன் எமையக் காண்பிப்பவன் (மூர்க்கன்), 48. दृष्ट - டோஷ - அங்கா - ரதி - தோஷத்தினை அறிந்த ஸ்திரீயினிடத்தில் பிரியம் வைப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 45. ஜோதிஷ ஹுடைய வசரத்தில் பிரியம் வைத்து ராஜ்யம் கிடைக்கும் என்னும் ஆசை யுடையவன். 46. மூர்க்கனது மந்திரத்தில் ஆதரவு செய்பவன். 47. பல மின்றிய வனுக்குத் துக்கம் கொடுப்பதில் வீரத் தன்மையைக் காண்பிப்பவன். 48. *தோஷத்தினை அறிந்த ஸ்திரீயினிடத்தில் பிரியம் வைப்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (13)

திருக் குறள் 31-வது அதிகாரம்.

வேகுளாமை.

1 செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் - அல்லிடத்துக், காக்கினென் காவாக்கா லென்.

क्षणरागी गुणाभ्यासे संजये न कृतव्ययः ।

नृपालुकारी मानेन जने राजादि निन्दकः ॥

(14)

(இ-ள்.) 49. குண - அம்யாசே - வித்யா அப்யாசத்தில், ஊனராசி - ஊண காலம் மந விருப்புடையவன் (மூர்க்கன்), 50. சஞ்ஜயே - (தகத்தின்) எல்ல சேஷியப்பில், ந - கृत - வ்யய: - செலவு செய்யாதவன் (மூர்க்கன்), 51. மானேன - அபிமாநத்தினால், நூ - அனுகாரி - அரசனைப் போல் கடிப்பவன் (மூர்க்கன்), 52. ஜலே - எல்லா ருடைய முக்கிலையில், ராஜ - ஹரி - நின்டக: - அரசர் முதலியோரை கித்திப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 49. வித்யா அப்யாசத்தில் ஊண காலம் மநம் செலுத்துபவன். 50. சம்பாதித்து வைத்திருக்கும் திரவியத்தில் செலவு செய்யாதவன். 51. அபிமாநத்தினால் அரசனைப் போல் கடித்தல் செய்பவன். 52. எல்லா ருடைய முக்கிலையில் அரசர் முதலியோரை கித்திப்பவன் என்றும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக.

(14)

दुःखे दर्शितदैन्यातिः सुखे विस्मृतदुर्गतिः ।

बहुन्ययोत्परक्षायै परीक्षायै विषाशनः ॥

(15)

(இ-ள்.) 53. दुःखे - துக்கத்தில், दर्शित - दैन्य - अति: - அதிக ஏழ்மையைக் காட்டுபவன் (மூர்க்கன்), 54. सुखे - சுகத்தில், विस्मृत - दुर्गति: - (தனது முன்) ஆபத்தினை மறந்து விடுபவன் (மூர்க்கன்), 55. अल्प - रक्षायै - அல்ப (தகத்தினை) ரக்ஷிப்பதன் பொருட்டு, बहु - व्यय: - அதிகச் செலவு செய்பவன் (மூர்க்கன்), 56. परीक्षायै - (விஷத்தின்) பரீகேஷயின் பொருட்டு, विष - अशन: - விஷத்தைச் சாப்பிடுபவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 53. துக்கத்தில் அதிக ஏழ்மையைக் காட்டுபவன். 54. சுகத்தில் தனது முன் ஆபத்தினை மறந்து விடுபவன். 55.

சொட்ப தரத்தினை இரகிப்பதன் பொருட்டு அதிகச் செலவு செய்
பவன். 56. (விஷத்தின்) பரிகையின் பொருட்டு விஷத்தைச்
சாப்பிடுபவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (15)

दग्धार्थो धातुवादेन रसायनरसः क्षयी ।

आत्मसंभावनोत्तथः क्रोधादात्मार्थनाशकः ॥ (१६)

(இ-ள்.) 57. धातु - வாடென - ஸை வாதத்தினால், दग्ध -
அய்: - (தனது) திரவியத்தினை புகை யாக்குபவன் (மூர்க்
கன்), 58. क्षयी - சுடிய ரோக முடையவ னாக இருந்து
கொண்டு, रसायन - ரச: - ஸாயக மருத்தினால் வியாதி
யற்றவ னாக இச்சிப்பவன் (மூர்க்கன்). 59. आत्म संभावना -
उत्तथः - தனது அபிமாசத்தினால், केरुषिर्द्धि (கொதிக்
கப்பட்டி)ருப்பவன் (மூர்க்கன்), 60. क्रोधाद् - குரோதத்
தினால், आत्म - அய் - நாசக: - தனது அபிப்பிராயத்தினைக்
கெடுப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 57. ஸை வாதத்தினால் தனது திரவியத்தினைப்
புகை யாக்குபவன். 58. சுடிய ரோக முடையவ னாக இருந்து
கொண்டு ஸாயக மருத்தினால் வியாதி யற்றவ னாக இச்சிப்பவன்.
59. தனது அபிமாசத்தினால் கொதிக்கப்பட்டிருப்பவன். 60.
குரோதத்தினால் தனது அபிப்பிராயத்தினைக் கெடுப்பவன் என்னும்
இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (16)

नित्यं निष्फलसंचारी युद्धप्रेक्षी शराहतः ।

शयी शक्तविरोधेन क्रोधादात्मवधोद्यतः ॥ (१७)

(இ-ள்.) 61. नित्यं - சதா, निष्फल - சंचारी - விருதா
வாக சுற்றிக் கொண்டு திரிபவன் (மூர்க்கன்), 62. शर-

வாஹு: - பாணத்தினால் (கரை முதலியன) அடிப்பட்ட பின்ன
ரும், யுத - ப்ரேக்ஷி - மத்தத்தின் வேடிக்கை பார்ப்பவன்
(மூர்க்கன்), 63. ஶக் விரோதேன - சமர்த்தனோடு விரோதம்
செய்து கொண்டு, ஶயி - (பயம் இன்றித்) தூங்குபவன்
(மூர்க்கன்), 64. ஶோதா - குரோதத்தினால், ஆத்ம - வய -
தயத: - தன்னைக் கொலை செய்து கொள்ளுபவன் (மூர்க்
கன்).

(கருத்து) 61. சதா விருதா வாகக் கற்றிக்கொண்டு திரிபவன்.
62. பாணத்தினால் கரை முதலியன அடிப்பட்ட பின்னரும் யுத்தத்
தின் வேடிக்கைப் பார்ப்பவன். 63. சமர்த்தனோடு விரோதம்
செய்துகொண்டு, பயமின்றித் தூங்குபவன். 64. குரோதத்தினால்
தன்னைக் கொலை செய்து கொள்ளுபவன் என்னும் இவர்கள்
மூர்க்கர் என அழிக. (17)

पण्डितोऽस्मीति वाचालः सुभटोऽस्मीति निर्भयः ।

उद्वेजनोऽतिस्तुतिभिर्मर्मभेदी ऋजूक्तिभिः ॥ (18)

(இ-ள்.) 65. பण्डித: - ஸ்மி - இதி - (தன்னைப்) பண்
டித னாக யுதித்து, வாசால: அதிக மாகப் பேசுபவன் (மூர்க்
கன்), 66. சுமத: - ஸ்மி - இதி - தன்னைப் (போர் வீர னாக)
வினைத்துக்கொண்டு, நிர்மய: - பயமின்றி யிருப்பவன் (மூர்க்
கன்), 67. அதிஸ்துதிभि: - அதிக ஸ்தோத்திரங்களினால்
(மிகப் பெரிதாகச் செய்து), உதேஜன: - (பிறரை இழுத்தல்
வாயிலாகத்) துன்பம் செய்பவன் (மூர்க்கன்), 68. ஋ஜு -
உக்திभि: - தேர் வார்த்தைகளினால், மர்ம - மெதி - (அக்யாது
மகத்திற்குத்) துக்கம் கொடுப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 65. தான் பண்டித னாக யிருக்கின்றோம் என மதித்து அதிகமாகப் பேசுபவன். 66. தன்னைப் பெரிதாக நினைத்துக் கொண்டு பயமின்றி யிருப்பவன். 67. அதிக ஸ்தோத்திரங் களினால் மிகப் பெரிதாகச் செய்து இழுப்பவன். 68. கேர்வார்த் தைகளினால் அப்பாது மகதிற்குத் துக்கம் கொடுப்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (18)

दरिद्रहस्तन्यस्तार्थः संदिग्धेयं कृतव्ययः ।

स्वव्यये लेखकोद्वेगी दैवाशात्यक्तपौरुषः ॥

(19)

(இ-ன்.) 69. दरिद्र - हस्त - न्यस्त - अर्थः - தரித்திரன் கையில் (தன் னுடைய) திரவிய இருப்பைக் கொடுத்து எவப்பவன் (மூர்க்கன்), 70. संदिग्ध - अर्थे - சந்தேஹமான வேலையில், कृत - व्ययः - செலவு செய்பவன் (மூர்க்கன்), 71. स्व - व्यये - தன் னுடைய செலவில், लेखक - उद्वेगी - எழுதிய பின்னரும் பயப்படுபவன் (மூர்க்கன்), 72. दैव - आशा - त्यक्त - पौरुषः - பாக்கியத்தின் வசத்தால் சூன் என, முயற்சி யின்றி யிருப்பவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 69. தரித்திரன் கையில் தன் னுடைய திரவியத் தினைக் கொடுத்து எவப்பவன். 70. சந்தேஹமான வேலையில் செலவு செய்பவன். 71. தன் னுடைய செலவில் எழுதிப் பார்த்த பின்னரும் பயப்படுபவன். 72. பாக்கியத்தின் வசத்தினால் வாம் என முயற்சி யின்றி யிருப்பவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (19)

गोष्ठीरतिदरिद्रश्च सेवाविस्मृतभोजनः ।

गुणदीनकुलश्राधी समामध्याद्विनिर्गतः ॥

(20)

(இ-ன்.) 73. द्रविः च - தரித்திரனு யிருத்த கொண்டு, ராஜி - ரதி: - (அநேக ஸ்திதர்கள் இருக்கும்) சபையில் இருப்பதற்கு விருப்பம் வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 74. सेवा - विस्तृत - भोजन: - வேலை செய்வதில் போஜகத்தினையும் மறப்பவன் (மூர்க்கன்), 75. गुण - वीन - कुल - श्लाघी - குண மின்றிய குவத்தினைப் பெரி தாக்குபவன் (மூர்க்கன்), 76. सभा - मध्याद् - विनिर्गत: - (பெரிய) சபையின் மத்தியில் (இருத்த தான்) எழுந்த போபவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 78. தரித்திர னாக இருத்த கொண்டு அநேக ஸ்திதர்கள் இருக்கும் சபையில் இருப்பதற்கு விருப்பம் வைப்பவன். 74. வேலை செய்வதில் போஜகத்தினையும் மறப்பவன். 75. குண மின்றிய குவத்தினைப் பெரி தாக்குபவன். 76. பெரிய சபையின் மத்தியில் இருத்த தான் எழுந்த போபவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அதிக. (20)

दूतो विस्तृतसंदेशः प्रकाशे चौर्यकारकः ।

भूरिमोज्यव्यये कीर्तिः श्लाघायै त्यक्तभोजनः ॥ (21)

(இ-ன்.) 77. दूतः - தூத னு (வக்கீலா)க இருத்து, विस्तृत - संदेशः - (தான்) கூற வேண்டிய வார்த்தையை மறத்த விடுபவன் (மூர்க்கன்), 78. प्रकाशे - பிரகா (வெளிச்)சத்தில், चौर्यकारकः - திருடுபவன் (மூர்க்கன்), 79. भूरि - भोज्य - व्यये - அதிக போஜகம் - அதிகச் செல வில், कीर्तिः - (தன்னைப்) பெரி தாக நினைப்பவன் (மூர்க்கன்), 80. श्लाघायै - (தனது) பெருமையின் பொருட்டு, त्यक्त - भोजनः - போஜகத்தினை விட்டவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 77. தனது (வக்கீலர்)க இருந்து தான் கூற வேண்டிய உயர்த்துதலை மறந்து விடுபவன். 78. வெளிச்சத்தில் திருப்பவன். 79. அதிக போஜனத்திலும், அதிகச் செலவிலும், தண்ணீர் பெரிதும் ஓக மினைப்பவன். 80. தன் பெருமையின் பொருட்டுச் சாப்பாட்டை மறந்தவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (21)

भार्याभ्यानिषिद्दार्थी कार्पण्ये न्यस्तदुर्गशः ।

व्यक्तदोषजनश्लाघी गीतगायी खरखरः ॥ (22)

(தி-ள்.) 81. भार्या - மயா - (தனது) பெண்சாதி யின் பயத்தினால், निषिद् - அரீ - நிஷித்த காரியம் செய்ப வன் (மூர்க்கன்), 82. कार्पण्ये - கிருபணத் தன்மையில், न्यस्त - दुर्गशः - (தனது) யஜுசை விட்டு கீர்த்திப்பவன் (மூர்க் கன்), 83. व्यक्त - दोष - जन - श्लाघी - பிரசித்த மான தோஷ முடைய ஜனங்களை உயர்த்திக் கூறுபவன் (மூர்க் கன்), 84. खर - खरः - கழுதை (போன்று கெட்ட) ஸ்வர முடையவ னு யிருந்து கொண்டு, गीत - गायी - சங் கீதம் பாடுபவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 81. தனது பெண்சாதியின் பயத்தினால் நிஷித்த காரியம் செய்பவன். 82. லோபத்தினால் தனது யஜுசை விட்டு கீர்த்திப்பவன். 83. பிரசித்த மான தோஷ முடைய ஜனங்களைச் சிவாகிப்பவன். 84. கழுதை (ஸ்வரம் போன்று கெட்ட) ஸ்வர முடையவ னாக இருந்து கொண்டு சங்கீதம் பாடுபவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (22)

बहुयज्वातिरसिको विविक्षितछन्न चाटुभिः ।

वेश्यासपत्निकलही द्वयोर्मध्ये तृतीयकः ॥ (23)

(தி-ன்.) 85. बहु - वशा - अतिरसिकः - அநேகம் மக்
ளும் செய்பவ னாக இருந்து கொண்டு (ஸ்திரீ - காவ்யம்
நாடகாதிகளில்) ஆதிகப் பிரியம் வைப்பவன் (மூர்க்கன்),
86. उग्र चादुभिः - கபட குடைய இன்ப மான வார்த்தை
களினால், विश्रितः - குழப்ப மடைந்தவ னாகி வீடுபவன்
(மூர்க்கன்), 87. वश्या - सपान - कलही - வேசியின் சத்த
குலோடு சண்டை செய்கிறவன் (மூர்க்கன்), 88.
द्वयोः - இருவரது, मध्ये - மத்தியில், तृतीयकः - மூன்றாமவ
னாகுபவன் (மூர்க்கன்).

(கந்தது) 85. அநேகம் மக்கும் செய்பவ னாக இருந்து
கொண்டு ஸ்திரீ காவ்யம் நாடகங்களில் ஈடுபடுபவன். 86. கபட
குடைய கல்ல வார்த்தைகளினால் குழப்ப மடைந்தவ னாகி வீடு
பவன். 87. வேசியின் சத்தகுலோடு சண்டை செய்கிறவன்.
88. இருவரது மத்தியில் மூன்றாமவ னாக இருப்பவன் என்னும்
இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (28)

राज्ञः प्रसादे स्थिरधीरन्यायेन विवर्द्धिषुः ।

अथेहीनेर्यकार्यार्थी जने गुप्तप्रकाशकः ॥ (28)

(தி-ன்) 89. राजः - ராஜாவினது, प्रसादे - கிருபை
யில், स्थिर - धीः - (சதா) ஸ்திரம் என்று பக்தி வைப்பவன்
(மூர்க்கன்), 90. अन्यायेन - அந்யாயத்தினால், विवर्द्धिषुः -
பெரிதாக இச்சை வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 91. अथं - हीने
अथं - कार्यं - अर्थी - திரவியம் இல்லாதவ னிடத்தினின்றும்
திரவியத்தினால் சாதிக்கும் காரியத்தினை விரும்புபவன்
(மூர்க்கன்), 92. जने - உலகத்தவர்கள் முன்னிலையில்,
गुप्त - प्रकाशकः - (தனது) ரஹஸ்ய (வார்த்தையினை) வெளிப்
படுத்துபவன் (மூர்க்கன்).

(கருத்து) 89. அரசனது கிருபையினைச் சதா ஸ்திர மாக அங்கீகரிப்பவன். 90. அய்யாயத்தினால் பெரிதாக இச்சிப்பவன். 91. திரவியம் இல்லாதவ னிடத்தினின்றும் திரவியத்தினால் சாதிக்கும் காரியத்தினை விரும்புவன். 92. உலகத்தவர்கள் மூன்றிலையில் தன்னுடைய ரஹஸ்ய வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்தபவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (24)

अज्ञातप्रतिभूकर्ता हितवादिनि मत्सरी ।

सर्वत्र विभ्वस्तमना न लोकव्यवहारवित् ॥ (24)

(இ-ள்.) 93. அज्ञாத - प्रति - भू - कर्ता - அறியாத (மகிதனுக்கு) ஜாமீன் கொடுப்பவன் (மூர்க்கன்), 94. हित - वादिनि - (தனக்கு) ஹிதம் சொல்பவனிடத்தில், मत्सरी - பொருமை வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 95. सर्वत्र - எல்லா ரிடத்திலும், विभ्वस्त - मना - விசுவாசம் வைப்பவன் (மூர்க்கன்), 96. न - लोक - व्यवहार वित् - லோக வியவஹாரத்தினை உணராதவன் (மூர்க்கன்.)

(கருத்து) 93. அறியாத மகிதனுக்கு ஜாமீன் கொடுப்பவன். 94. தனக்கு ஹிதம் சொல்பவனிடத்தில் பொருமை செய்பவன். 95. எல்லாரிடத்திலும் விசுவாசம் வைப்பவன். 96. லோஹ வியவஹாரத்தினை உணராதவன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (25)

मिक्षुकश्चोष्णमोजी च मुख्य शिथिलक्रियः ।

कुर्मप्यपि निर्लजः स्यान्मूर्खश्चासहायगः ॥ (26)

(இ-ள்.) 97. मिश्रुकः च - பிசைக்காரனாக இருந்தும், उष्ण - मोजी च - சூடான போஜனத்தில் விருப்பம் வைப்ப

வன் (மூர்க்கன்), 98. குரு: ச - குரு வாக இருந்தும், சிநித - கிய: - (கர்ம காண்டக்) கிரியையில் குறை வாக மிருப்பவன் (மூர்க்கன்), 99. கு - கர்மணி - அபி - கெட்ட செய்கையிலும், நிர் - கன: - லஜ்ஜை யற்றவனாக, ச்யாத் - இருப்பவன் (மூர்க்கன்), 100. அசஹய - ர: - ச - வேறு ஒருவாது சகாயமும் விரும்பாதவனும், மூல: - மூர்க்கன்.

(கருத்து) 97. பிஷுக்கா னாக இருந்தும் குடான போஜ சத்திங் விருப்பம் வைப்பவன். 98. குரு வாக இருந்தும் கர்ம காண்டக் கிரியைமை அறியாதவன். 99. கெட்ட செய்கையிலும் லஜ்ஜை யற்றவனாக இருப்பவன். 100. வேறு ஒருவாது சகாய மும் விரும்பாதவனும் மூர்க்கன் என்னும் இவர்கள் மூர்க்கர் என அறிக. (26)

ஸ்ரீ காசீகாந்த் நூநாசார்ய ஸ்வாமிகள் மொழி பேயர்த்தது

॥ इति मूलशतकं समाप्तम् ॥

மூர்க்க சதகம் முற்றுப் பெற்றது.

1-8-1944. பழநி யப்ப நகர்.

26. பத்தி(வைராக்கியம்) - பத்-வரை-பொழிப்புரை. 1- 8, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

அச் சாக வேண்டியன.

1. புகழ்ப் பிரகாசம் வசகம். ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்பு.
2. பேத திக்காரம் - சத் திரியை உரை வசகம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
3. பிரபோத சுதாசகம் - வேதாந்தம் பத் வரை. சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
4. விவேக சூடாமணி - வேதாந்தம் பத் வரை. சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
5. சித்தாந்த லேச சங்கிரகம், வசகம். (56 மத விசாரம்) சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
6. தர்க்க சங்கிரகம் - தீபிகை உரை. (தர்க்கம்) சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
7. சப்த பதார்த்தி - வசகம். (தர்க்கம்) சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
8. காலாந்த சித்தாந்த சங்கிரகை வசகம். (தர்க்கம்) சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
9. கணேச கவசம் - பத் வரை. சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு. 10. கணேச கவசம் தமிழ்க் கவி உரை.
11. நாகா லீவ வாதக் கட்டளை. சத்தியார்த்தப் பிரகாசிகை உரை.
12. சகி வங்க போதம் - பதார்த்த பாஸ்கரன் உரை. 13. வேதாந்த சூடாமணி - சந்தோஷ தாமிதி உரை.
14. சங்கர லீலா விலாசம் வசகம். சம்ஸ்கிருத மொழி பெயர்ப்பு.
15. கைவல்ய லக்ஷீதம் - அருணாசல ரூரக தேசிகர், பத் சார உரை. 16. சமாதி விதி வசகம்.
17. வீர சேகர ரூரக தேசிக சரிதம், கவி 1500. 18. சந்யாச விதி வசகம்.
19. நிவ சங்கராபதாரம் சுலோகம் உரை. காகிகாந்த லீலாம் வசகம்.
20. நிவ சாஸத் தாலாட்டு, குறிப்பு உரை. பட்டிசத்தார் பாடல் உரை.
21. நிவ சாஸத் தாலாட்டு, குறிப்பு உரை. 22. மகாத்ம சரிதாமிருதம் வசகம்.
23. நிவ சாஸத் தாலாட்டு, குறிப்பு உரை. 24. மகாத்ம சரிதாமிருதம் வசகம்.